

Vandrande stjärnor

- En praktisk studie om kreativa makeuper baserade på ett urval av planeterna

Anna Magnusson

Examensarbete för estenom (YH) -examen

Utbildning inom skönhetsbranschen

Vasa 2017

EXAMENSARBETE

Författare: Anna Magnusson

Utbildning och ort: Skönhetsbranschen, Vasa

Inriktningsalternativ/Fördjupning: -

Handledare: Jaana Ylimartimo-Nybäck, Terese Herrgård

Titel: Vandrande stjärnor - En praktisk studie om kreativa makeuper
baserade på ett urval av planeterna

Datum: Våren 2017

Sidantal: 47

Bilagor: 4

Abstrakt

Syftet med detta arbete är att skapa kreativa makeuper med inspiration från ett urval av planeterna i vårt solsystem. Jag har valt att utföra ett praktiskt arbete för att få använda min artistiska sida, samtidigt som jag vill visa att man kan ta inspiration av områden utanför skönhetsbranschen, i detta fall astronomin. Examensarbetet kommer att vara till nytta för mig själv, men målet är samtidigt att det ska kunna inspirera andra inom branschen. Övriga intresserade av kreativa makeupstylingar kommer också kunna ha nytta av arbetet. De forskningsfrågor jag haft är: "Hur kan man använda planeterna som inspiration för kreativa makeuper?" och "Hur kommer det artistiska fram i de kreativa makeuperna?"

I de teoretiska utgångspunkterna tas planeterna upp ur en astronomisk synvinkel. Utgångspunkterna innehåller också färg, kreativitet och kreativ makeup. Som datainsamlingsmetod användes makeup och porträttfotografering. Bildanalys användes som analysmetod.

Resultatet visar att respondenten låtit sig inspireras av planeterna genom att bland annat ta fasta på planeternas namn, atmosfär, ytemperatur och nära omvärld. Det artistiska kommer fram i den kreativa delen i form av unika makeuper. Respondenten ser att hon varit kreativ i sitt arbete och är i stora drag nöjd med makeuperna, men tycker olika mycket om resultaten. Respondenten konstaterar att makeup-planeringar som gjorts på papper bör övas praktiskt och korrigeras så att de faktiskt fungerar i ett ansikte. Att mentalt vara i god vigör har även varit av vikt för respondentens arbete, så att man kan ta misslyckanden och gå vidare utan att älta det gångna.

Språk: Svenska

Nyckelord: kreativitet, makeup, planeter, solsystemet, rymd,
kreativ makeup, färg, mercurius, mars, saturnus, neptunus

BACHELOR'S THESIS

Author: Anna Magnusson

Degree Programme: Beauty and Cosmetics

Specialization: -

Supervisors: Jaana Ylimartimo-Nybäck, Terese Herrgård

Title: Wandering Stars - A practical study of creative make up
based on a selection of the planets

Date: Spring 2017

Number of pages: 47

Appendices: 4

Abstract

The purpose of this thesis is to make creative make up looks inspired by a selection of the planets in our solar system. The respondent has chosen to perform a practical study in order to use her artistic side, as well as show the possibility to take inspiration from fields beyond the beauty sector, in this case astronomy. The thesis will be useful for the respondent's own learning, but the goal is that it also may be used as a source of inspiration for others in the field. Others interested in creative make up looks can also find it useful. The respondent used following research questions: "How can one use the planets as a source for inspiration in creative make up looks?" and "In what way is the artistry visible in the creative make up looks?"

The theoretical foundation addresses the planets from an astronomic point of view. The chapter also includes colour, creativity and creative make up. As method for data collection, the respondent used make up and portrait photography. As analysis of data, the method picture analysis was used.

In the results, one can see that the respondent has been inspired by the planets by (among other things) looking at the planets' names, their atmosphere, temperature at the surface and their surrounding worlds. The artistry is visible in the creative part of the thesis, presented by the unique make up. The respondent feels that she has been creative in her work and is generally pleased with the different make up she has created. Still, some of the looks she likes more than others. The respondent finds that make up planned on paper needs to be properly practiced and altered so they actually work on a 3D-face. As a creator, it is also important to be in a good place mentally to be able to handle failures and move on without dwelling on past mistakes.

Language: Swedish

Key words: creativity, make up, planets, solar system, space,
creative make up, colour, Mercury, Mars, Saturn, Neptune

Innehållsförteckning

1	Inledning.....	1
2	Syfte och problemprecisering	3
3	Teoretisk grund	4
3.1	Planeterna ur ett astronomiskt perspektiv	4
3.1.1	Merkurius.....	4
3.1.2	Mars.....	6
3.1.3	Saturnus.....	7
3.1.4	Neptunus	9
3.2	Färg	10
3.2.1	Röd + rosa + orange + gul.....	10
3.2.2	Brun + grön + blå + lila	12
3.2.3	Vit + Grå + Svart	14
3.3	Kreativitet och kreativ makeup	15
4	Tidigare forskning	18
5	Metoder	21
5.1	Makeup.....	21
5.2	Porträttfotografering.....	22
5.3	Bildanalys.....	24
5.4	Arbetets praktiska genomförande	25
6	Resultatredovisning och tolkning.....	30
6.1	extreM.....	30
6.2	rostdaMm	32
6.3	omSluten	34
6.4	frostviNd	35
6.5	Sammanfattning.....	37
7	Kritisk granskning.....	40
8	Diskussion	46

Källförteckning

Bilagor

1 Inledning

Natthimlen – den täcker städer och byar, slätter, skogar och vildmarker. Beroende på väder och årstid visar den oss olika vyer. Men det konstanta är att var man än på jorden befinner sig är himlakropparna där, mer eller mindre synliga. Och kanske är det just det som gör att människan gärna tar sig en liten stund för att se upp på natthimlen; en försäkran om att stjärnorna, satelliterna och planeterna är precis där de ska vara, i en stund då ens eget liv kanske känns som raka motsatsen – kaotiskt, meningslöst och ovisst. I stunder av nedstämdhet, sorg eller ensamhet kan natthimlen ha en tröstande effekt. Känslan av att inte vara ensam i sina upplevelser är den ljusfyllda natthimlen utmärkt på att förmedla. För just i denna stund när du desperat söker tröst hos stjärnorna, månen eller kanske det råkar vara Mars eller Venus - är det massvis med andra människor som gör detsamma. Dag efter dag och år efter år är natthimlen sig lik och vänder man upp blicken kommer något, eller några objekt på himlen se tillbaka på en.

Basen till mitt eget intresse för rymden lades då jag som barn tog del av filmer och serier som utspelade sig i rymden eller var baserade på ett alternativt universum. Och kanske var det fantasin och det okända som lockade plus en hel dos av verklighetsflykt som väckte mitt intresse. Den föränderliga himlen med moln, stjärnor, färger, regnbågar, månfaser, blixtar och norrsken har hållit min förundran vid liv. Vare sig man är aktivt intresserad av rymden eller ej så kan man inte förneka att vi är en del av universum och vår ursprungliga historia delar vi med månen, planeterna, solen och stjärnorna. Vi delar vår sol med 7 andra planeter, där alla har sin egen plats. Vår omgivning – nära och fjärran påverkar oss. Allt är sammankopplat på ett sätt eller annat, vi befinner oss i samma rymd.

Vi människor lägger mänskliga attribut på allt möjligt, t.ex. utrustar vi snögubben med halsduk så att den inte ska frysa, trots att vi vet att gubben inte skulle lida det minsta utan den (och förresten lider inte snö i någon form, inte ens i form av en gubbe). Det jag tänker göra med planeterna är just detta: ge dem karaktär, personligheter och ansikte men på samma gång bevara den utomjordiska mystiken.

Jag har valt att göra mitt examensarbete utifrån 4 av planeterna i vårt solsystem. Med tanke på arbetets storlek har jag inte tagit med samtliga planeter i solsystemet. Planeterna jag har valt är Merkurius, Mars, Saturnus och Neptunus. Det finns alltså två representanter av stenplaneterna (Merkurius och Mars) och två av gasplaneterna (Saturnus och Neptunus). Då jag valde planeterna tog jag Merkurius för min egen okunskap om planeten, Mars valde jag för att jag haft vissa uppfattningar om klotet och hoppas därför kunna få till en annorlunda ”korrekt” avbildning av planeten. Saturnus med sina ringar valde jag eftersom planeten alltid har fascinerat mig och avlägsna Neptunus har jag alltid haft en speciell relation till, den har känts som min ”hemmaplanet”. Jag bestämde också att inte ha med jorden eftersom man - medvetet eller omedvetet - slutligen jämför alla de andra planeterna med vår hemplanet. Och vi ser ju rymden utifrån våra jordiska ögon så det kändes inte rättvist att ha med den. Att som examensarbete göra kreativa makeuper kändes naturligt då jag länge haft ett intresse för makeup och särskilt den artistiska sidan av området. Som konstintresserad har jag länge uppskattat kreativa koncept-makeuper som förmedlar något mer än det man vid första anblick ser.

Titeln på mitt arbete ”Vandrande stjärnor” är en direkt översättning av den gamla grekiska termen för planeter, *planētes asteres*. Titeln jag valt känns lämplig för mitt arbete och - anser jag - ger mer utrymme för de karaktärer och identiteter jag med makeuperna tänker skapa än om jag exempelvis kallat arbetet för ”Planeterna”.

2 Syfte och problemprecisering

Syftet med detta arbete är att skapa kreativa makeuper med inspiration från ett urval av planeterna i vårt solsystem. Jag har valt att utföra ett praktiskt arbete för att få använda min artistiska sida, samtidigt som jag vill visa att man kan ta inspiration av områden utanför skönhetsbranschen, i detta fall astronomin. Examensarbetet kommer att vara till nytta för mig själv, men målet är samtidigt att det ska kunna inspirera andra inom branschen. Övriga intresserade av kreativa makeupstylingar kommer också kunna ha nytta av arbetet.

De forskningsfrågor som ställs är:

1. Hur kan man använda planeterna som inspiration för kreativa makeuper?
2. Hur kommer det artistiska fram i de kreativa makeuperna?

3 Teoretisk grund

Jag har i detta arbete valt att göra planetstylingar utifrån en astronomisk vinkling. Detta innebär att fakta om de planetariska egenskaperna kommer att ligga till grund för den kreativa tolkningen då makeupstylingarna skapas. Jag har valt den astronomiska vinkeln eftersom jag utgående från den tror att man kan skapa intressanta helheter som kanske inte motsvarar de direkta uppfattningar man kan ha om planeterna och deras egenskaper, med atmosfärer, miljö osv. Därtill har jag valt att ta med färger och deras budskap för att kunna motivera mina färgval. Eftersom jag kommer skapa kreativa makeuper är det i högsta grad relevant att jag även tar upp kreativitet och makeup i den teoretiska grunden.

3.1 Planeterna ur ett astronomiskt perspektiv

Man har från jorden alltid kunnat se fem av planeterna med blotta ögat, dessa är Merkurius, Venus, Mars, Jupiter och Saturnus. Man betraktade förr också solen och månen som planeter, vilket innebar att man konstaterade 7 planeter i solsystemet. Månen och solen har sedan länge förlorat planetstatusen och dessutom är det några fler himlakroppar som vartefter erhållit titeln. Solsystemet skapades för ca 4.5 miljarder år sedan och det innehåller idag 8 planeter, 5 dvärgplaneter och 169 månar. De inre planeterna; Merkurius, Venus, Jorden och Mars har alla stenaktiga kärnor. Samtliga av dessa har atmosfärer som uppkom efter att planeterna formats. De yttre planeterna; Jupiter, Saturnus, Uranus och Neptunus är uppbyggda av gas. Till skillnad från de inre planeterna, har de så kallade Gasjättarna många naturliga satelliter (månar). Planeternas namn fick de långt innan man hade erhållit vetenskaplig kunskap om dem. (Ashton, Lundy, Martineau & Sutton 2010, s. 24; Trefil 2012, s. 43, 49, 105; Rådbo 2015, s.46).

3.1.1 Merkurius

Merkurius är den minsta planeten i solsystemet och är den planet som ligger närmast solen. Planeten rusar sitt varv runt solen och har utifrån denna egenskap fått namn efter den

romerska mytologins snabba budbärare Merkurius. Från jorden kan man bara se planeten en liten stund i samband med gryning och skymning så man kan säga att planeten snabbt dyker upp och försvinner. Utöver budbäraruppdraget hade guden Merkurius också position som handelns gud. Gudens namn är baserat på just den egenskapen, *mercari* = att handla och *merx* = vara. Ursprungligen stod börsen som symbol för Merkurius, men småningom började avbildningarna likna den grekiska motsvarigheten Hermes mer och mer. Babylonerna hade troligen tolkat planeten på samma vis, då de gav planeten namnet Nabu efter deras budbärargud. (Näsström 2005, s. 102; Trefil 2012, s. 56; Hughes & Stott 2014, s. 32; Rådbo 2015, s. 46, 124).

Merkurius hinner under två varv runt solen snurra tre gånger kring sin egen axel. Planeten roterar långsamt, ett dygn på Merkurius är 176 dagar långt vilket gör dygnet nästan dubbelt längre än Merkuriusåret. De långa dagarna och nätterna innebär enormt stora kast i temperaturen: från 430 °C till -180 °C, detta temperaturkast är det största hos någon av planeterna i solsystemet. Planetens axellutning är så pass liten att det inte förekommer årstidsväxlingar. Hade planeten haft en tjockare atmosfär skulle temperaturen på Merkurius troligen varit mycket mer jämn. Merkurius knappa atmosfär är mycket tunn och den består av syre, natrium, helium och väte. Gravitationen på planeten är så låg att den inte klarar av att hålla atmosfärens byggstenar på plats och som följd av detta försvinner delar av atmosfären ständigt medan nya partiklar tillkommer. (Fischer 2007, s. 36-37; Hughes & Stott 2014, s. 33-34).

Då planeten skapades tros den ha haft dygn kortare än 24 timmar, dvs. den snurrade mycket fortare än den gör idag. Snabbt roterande planeter blir något tillplattade, långsamt roterande planeter - så som Merkurius - blir runda. Vid nedsaktandet ändrade Merkurius alltså form. Trots sin planetstatus är Merkurius mindre än två av solsystemets månar; Titan (Saturnus största måne) och Ganymedes (Jupiters största måne). Planeten är till synes mycket lik jordens måne, ytan är stenig och täckt av kratrar efter omfattande meteoritnedslag som ägde rum för flera miljarder år sedan. Gravitationen är dock större på Merkurius än på månen, vilket gjorde planetens yta skrovligare av nedslagen. De intensiva nedslagen orsakade jordbävning på planeten och genom hål i jordskorpan vällde lava ut. Under denna tid hade Merkurius därtill en hel del aktiva vulkaner som bidrog med att sprida lava över planeten. Till följd av detta fylldes låglänta områden och kraterbassängar med lava. (Fischer 2007, s. 36; Hughes & Stott 2014, s. 35, 37).

På Merkurius finns den enorma kratern *Caloris Planitia*, Calorisbassängen med en diameter på 1350 km. Nedslaget som gav upphov till kratern var så kraftigt att det bildades berg på andra sidan klotet. Man tror att denna terrängförändring kom av stötvågorna som följde nedslaget och att de möttes på motsatt sida av planeten. Området kallas för den Bizarra Terrängen. (Fischer 2007, s. 38).

3.1.2 Mars

Planeten Mars har fått sitt namn efter den romerska krigsguden, där den röda färgen på planeten har legat som grund för namngivningen. Rött har sedan länge förknippats med blod, krig och död. Andra kulturer har också namngivit planeten utifrån den karaktäristiska färgen, till exempel kineserna kallar planeten Eldstjärnan. Gudens namn Mars har ett oklart ursprung, men tros vara byggt utifrån orden *marmar* eller *marmor*. Mars ligger ytterst av stenplaneterna. Avståndet till solen gör att planeten är mycket kallare än jorden, medeltemperaturen ligger på -63 °C. Till sin storlek är Mars lite större än halva jorden, och en dag på planeten är 24 minuter längre än den jordiska dagen. Mars har en axellutning på 25,2 grader, vilket är mycket nära jordens lutning. Detta innebär att Mars har tydliga årstider. Planeten har två små månar med oregelbundna former, de heter Phobos och Deimos. Den förstnämnda är 26,8 km lång, den andra 15 km. (Näsström 2005, s. 62; Hughes & Stott 2014, s. 72; Rådbo 2015, s. 47).

År 1976 visade rymdsonden Viking I de första bilderna från ytan på Mars. Med dem och övrig kartläggningsdata kunde man se en kall, torr och vindhärjad öken full med stenar. Från planetens yta ser himlen rosa ut, detta beror på järndioxidpartiklar (dvs. rost) som hänger i luften. Atmosfären är tunn och består till största del av koldioxid. Ovan de höga bergen bildas då och då moln av vattenis och frusen koldioxid. Moln bestående av damm täcker däremot ofta Mars himmel. Stormarna som yr på planeten drar fram enligt varande årstid. Det ständigt omkringflygande dammet gör att Mars är helt omsluten av dammoln. Rosthalten i atmosfären bidrar till planetens kännsipa färg. (Hughes & Stott 2014, s. 74-75).

Det norra och södra halvklotet har sina olikheter och man vet inte varför det är så. Den norra delen har några stora vulkaner men är för övrigt mycket låglänt, den södra delen är markant mera kuperad och gropig av nedslag. Den södra terrängen vittnar om en mycket gammal yta, medan man på landskapet i norr inte alls kunnat avläsa samma uråldriga ursprung. På Mars yta finns det idag inget vatten, även om man tror att planeten för länge, länge sedan hade kunnat ha tillräckligt med vatten för att täcka hela ytan – och då med ett vattendjup på 900 meter. Det vatten som troligen en gång fanns på Mars har dunstat eller frusit bort. Trots detta antar man att det än idag döljer sig vatten under planetens yta. (Hughes & Stott 2014, s. 74-75).

På Mars finns de största vulkanerna i solsystemet som man känner till. Den största, *Olympus Mons*, är mer än 24km hög med en bas på mer än 600km. Vulkanen är alltså mer än tre gånger så hög som Mount Everest. Planetens skorpa kan bära vulkaner och berg av denna storlek eftersom den är tillräckligt kall, tjock och stark. Gravitationen på planeten gör också att dessa, annars enorma, påfrestningar inte bryter ner planeten. Parallellt med Mars ekvator finns ett enormt ravinområde, *Valles Marieneris*, som sträcker sig tvärs över ytan. Området är det största ravinsystem man känner till, det är 4000 km långt och ställvis upp till 600 km brett. Ravinformningarna verkar ha uppkommit genom två parallella förskjutningar i skorpan som har gjort att marken sjunkit ner där emellan. En lång tid med raserande väggar, kraftigt vattenflöde och starka vindar har sedan breddat området och gjort det djupare. (Hughes & Stott 2014, s. 77-78).

3.1.3 Saturnus

Planeten har fått sitt namn efter jordbrukets gud i romersk mytologi. I mytologin är Saturnus far till Jupiter, gudarnas kung, och eftersom planetens färd runt solen går långsamt ansåg man att namnet lämpade sig bra – planeten fick symbolisera en gammal och trött gud. Saturnus var också välfärdens gud. (Rådbo 2015, s. 47).

Liksom de övriga gasjättarna har Saturnus inte en fast yta. De ljusa detaljer man kan se på planeten är molntoppar och skuggorna de ger på atmosfären längre ner. Planeten består till

mer än 90 % av väte, resten är främst helium. Saturnus omges av molnbälten och detta gör att "ytan" ser randig ut. Till färgen är planeten beige-gul växlat med orangea och brunaktiga områden. (Fischer 2007, s. 80; Dunford (u.å.)).

Saturnus är planeten som är känd för sitt stora ringsystem. Ett år på Saturnus är knappt 30 jordår. Under planetens sommar kan man se ljusa moln och fläckar på Saturnus norra halvklot, denna färgförändring är ammoniakmoln som med kraftiga stormar sprids över planetens yta. I den övre atmosfären bildas gasmoln och stormar. Planetens atmosfärbälten roterar in mot polerna och till följd bildas där enorma strömvirvlar. Virveln vid nordpolen är sexkantig och har sett någorlunda likadan ut sedan 1980 då den första gången fångades på bild. Vindarna vid sydpolen är lik orkanerna på jorden men Saturnus sydpolsvind är naturligen mycket kraftigare än orkanerna som uppkommer på jorden. På Saturnus blåser ofta vindar på 500 m/s. Dessa hör till de kraftigaste vindarna i solsystemet. (Hughes & Stott 2014, s. 102, 104-105).

Saturnus ringar är synliga genom ett litet teleskop och anses höra till de vackraste fenomen man kan se i rymden. Ringarna har varit kända för människan sedan 1600-talet och ursprungligen trodde man att de var solida. Ringarna består av sand och stenar i ytterst varierande storlek, allt från små korn till bumlingar stora som bussar. Samtliga delar i ringsystemen är istäckta och reflekterar ljus. Solljuset som ringarna reflekterar på planeten gör att av nattsidan på Saturnus delvis är upplyst. Saturnus inre månar påverkar partiklarna i ringbanden och upprätthåller ordningen i ringsystemet. (Hughes & Stott 2014, s. 108).

Totalt har Saturnus fler än 60 månar. Månarna är belägna både i ringsystemen och utanför dem. En stor majoritet av månarna är oregelbundna till formen och små medan de sju största månarna är sfäriska och markant större än de övriga. Månarna längre bort ifrån planeten är mer isbelagda än de närmare belägna. De stora månarna, inifrån och utåt, heter Mimas, Enceladus, Tethys, Dione, Rhea, Titan, och Iapetus och har diametrar på knappa 200 km upp till 760 km. Till detta storleksspann hör inte Titan med överlägsna 5150 km i diameter. Titans storlek gör den till den näst största månen i solsystemet och den är även den enda månen som har konstateras ha en atmosfär. (Fischer 2007, s. 86; Hughes & Stott 2014, s. 111, 112).

3.1.4 Neptunus

Då dvärgplaneten Pluto förlorade titeln som den yttersta planeten i solsystemet fick Neptunus överta den. Planeten upptäcktes år 1846 och tätt därefter upptäckte man planetens största måne, Triton. Hittills är det endast en rymdsond, Voyager 2, som tagit en tur förbi Neptunus, förbiflygningen gjordes år 1989. Neptunus hör till de kallaste platserna i solsystemet, vid de yttersta molnen ligger temperaturen på $-201\text{ }^{\circ}\text{C}$. Molnen är uppbyggda av metanis och den övre atmosfären består till stor del av metangas. Precis som med de övriga gasplaneterna har Neptunus ingen bestämd yta utan det är de kalla molntopparna som syns i form av ljusa områden. Ju längre inåt planeten man kommer, desto varmare är temperaturen. Man har kunnat konstatera att trycket djupt nere i planeten förorsakar en temperatur på ungefär $7000\text{ }^{\circ}\text{C}$. (Fischer 2007, s. 94-95; Hughes & Stott 2014, s. 123-124).

Vid Voyager 2s förbiflygning upptäckte man en stor mörk fläck strax nedan om planetens ekvator. Man kunde konstatera att fläcken var ett enormt stormområde som var ungefär lika stort som jorden. År 2004, 15 år efter bilderna av den väldiga orkanen, kunde man se att den stora mörka fläcken hade försvunnit, bara molnen som hängt ovanför stormen fanns kvar. I samband med att man noterat att fläcken försvunnit, upptäckte man en mindre mörk fläck på det norra halvklotet. (Fischer 2007, s. 95; Hughes & Stott 2014, s. 124).

För människan ser Neptunus blå ut, detta beror på att metangasen absorberar solljusets röda våglängder och reflekterar de blåa. Även om den övre atmosfären är metanrik så består den totala atmosfären av 79 % väte, 18 % helium och 3 % metan. Det är den blåa färgen som legat till grund då man namngav planeten; Neptunus var i den romerska mytologin havets gud. (Hughes & Stott 2014, s. 123-124; Rådbo 2015, s. 47, 159).

Ett Neptunusvarv runt solen är 164,8 jordår och det solljus som når planeten är 900 gånger svagare än det som når jorden. Neptunus dygn är 16,11 h långt och planeten har tydliga årstider. Planetens kärna är stor och består av sten och is. Planeten har konstaterats ha bland de högsta vindhastigheterna i solsystemet. Denna kraftiga vind kommer av att planeten utstrålar dubbelt så mycket värme som den får av solen. Liksom de övriga gasjättarna har Neptunus också ett ringsystem, i det ingår 5 huvudringar och en sjätte

väldigt otydlig ring. Till skillnad från Saturnus ringar vet man inte exakt vad Neptunus ringar är uppbyggda av – man vet dock att Neptunus ringar har en mycket högre koncentration av pyttesmå dampartiklar. Ringarna runt denna planet är också mycket svagare än dem hos den avlägsna grannen. (Fischer 2007, s. 96; Hughes & Stott 2014, s. 124, 127).

Planeten har 13 månar, varav den största heter Triton. Månen är det starkast ljusreflekterande objektet i solsystemet och den är mycket större än de övriga månarna runt Neptunus. Triton står också för köldrekordet bland samtliga himlakroppar, med en temperatur på -235 °C. Månen har en ung yta och är vulkaniskt aktiv. Månen upptäcktes - som tidigare nämnts - i samband med att man fann planeten. Det dröjde till 1949 innan man hittade nästa måne: den tredje största Nereid. Listan kompletterades med 6 månar 1989, vid Voyager 2:s förbiflygning. Under år 2002-2003 fann man ytterligare 5 månar. Information om samtliga mindre månar är ännu knapp. (Fischer 2007, s. 95-96).

3.2 Färg

Människan omges av färg i alla former. Färgerna används för att förmedla eller uttrycka något, exempelvis en stämning eller ett humör. Men färg används också för att skapa eller ändra uppfattning om något eller tydliggöra en observation. Syftet kan också vara att koppla ihop något med tradition. Användning av färger kan hjälpa minnet och göra något mer organiserat. Med färg kan man få något att smälta in med omgivningen, man kan uttrycka personlighet och skapa skönhet. Färg används också som signaler och symboler. Det är dock bra att minnas att även om olika färger har sina egna egenskaper så kan de ses som helt annorlunda beroende på vilka färger de omges av. (Rihlma 1999, s. 106, 108).

3.2.1 Röd + rosa + orange + gul

Röd är den mest fysiska av alla färggrupper, hjärnan och kroppen svarar snabbt på den röda färgen. Rött kan uppmana en att stanna upp eller fly, samtidigt som färgen

uppmuntrar till rörelse och agerande. Det är den symboliska färgen för hjärtat och uttrycker starka viljor och känslor. Färgen anses vara krävande, sensuell och passionsfylld. Mörkröda toner hör till de lyxiga och rika nyanserna i färggruppen, men de är inte lika provocativa som de starka klara röda tonerna. Mörkröda toner ses som eleganta och proptra. Mörkröda nyanser med tydlig värme tolkas som jordnära och ses ibland även som lantligt. Vid tillfällen då klarrött anses vara väl stramt och vuxet, kan de starka rosa nyanserna användas i stället – de ger en bild av lekfullhet. (Eiseman 2006, s. 7-11).

Ljusa rosa toner för tankarna till blommor eller sötsaker, sådant som doftar eller smakar sött. De ljusaste nyanserna av rosa är sammankopplat med småflickor – även om det är en stor generalisering som ligger till grund för kopplingen. Dammiga rosa nyanser står för nostalgi och samtliga rosiga toner är kopplade till romans. (Eiseman 2006, s. 10).

Orange ses som optimistisk, rolig och pigg. Färgen ger ett smakrikt intryck och den används för att framhäva kryddighet. Orange förmedlar en vitaminkick och färgen fångar ens uppmärksamhet. Med färggrötterna i det röda är orange en fysisk färg, men den är dock närmare det gula vilket gör att orange uppfattas som en mer vänlig färg än rött och färgen ses inte heller som lika aggressiv som den röda. Ju närmare orange går mot rött, desto mer sensuell blir färgen – på ett djärvt och vilt sätt. En stark orange är energisk och intensiv medan ljusare toner är varma och välkomnande. En blek persikaton signalerar blygsamhet och djupare orangea toner – som terra cotta – förmedlar det varma och jordnära, på samma sätt som tonerna av tegel och rödlera. Beroende på ton kan orange vara inbjudande, varm, fruktig, livlig, rolig, exotisk, het och kryddig. (Eiseman 2006, s. 14-15, 16-17).

Färgen gul – tillsammans med den metalliska varianten, guld – kopplas oundvikligen till solen. Gul förmedlar värme, energi och ljus, och signalerar också nyfikenhet. Färgen är den lättaste för ögat att se och används därför ofta i skyltning och som färg i logotyper. Gult sprider hopp, glädje och positivitet och sägs också stimulera förmågan att fatta beslut. De ljusa gula för tankarna till ett bekvämt och behagligt lugn. Ljusa toner signalerar också glädje, mjukhet, enkelhet och uppiggande. Guld har alltid setts som något utöver det vardagliga, metallen har kopplats samman med gudomligheter i ett flertal olika religioner. Bland människor har guld setts som ett mått på välstånd och lyx. Övriga ord som kopplas

till gula nyanser är: livlig, upplysande, innovativ, överraskande, närande, bekväm, originell, överflödig och rik. (Eiseman 2006, s. 19, 20-21, 22-23).

3.2.2 Brun + grön + blå + lila

Brunt är den färg som kopplas till jord och mylla. Det var förut arbetarnas dräktfärg då man arbetade på fälten. Smutsen syntes inte lika väl och bruna tyger var enkla och billiga att framställa. Gråaktigt brunt sågs som pålitligt och intetsägande, och det bruna kom att stå för fattigdom, blygsamma ambitioner och enkelhet. Inställningen till brunt ändrades i och med att många utesporter och -aktiviteter tog till sig det bruna i marknadsföring och tillverkning. Detta gjorde att brunt blev ett ställningstagande för utomhusaktiviteter. Men trots människans (tidigare och nuvarande) inställningar till färgen ser man brunt överallt i närmiljön. Brunt finns i naturen, på växter och träd, bland djur och i människans pigment. (Eiseman 2006, s. 26-27).

Det bruna kopplas även till choklad och kaffedrycker och där det är det krämiga och varma som lockar en. Kaffe och chokladprodukter utstrålar idag lyx genom den rika bruna tonen. Ord som kopplas till brunt är: vardaglig, träaktig, stabil, naturlig, robust, smaklig, jordnära och varm. Traditionell, säker, pålitlig och stöttande är också ord som relateras till färgen. (Eiseman 2006, s. 28-29).

Grönt hör till de färgtoner människan omges av konstant, och därtill i otaliga nyanser. Det innebär att människan tolkar grönt på väldigt varierande sätt. Tonerna ses ofta som en fräsch nystart; som den naturliga grönskan som återkommer varje vår med nya möjligheter och chanser. Överflödig grönska vittnar om tillgång till vatten (vatten som man också behöver för att leva), och människan ser detta som en försäkran om att det finns livskraft där det finns grönska. Klara gröna toner står för nytt, ungdomligt och växande. Grönsaker och frukter står för många olika nyanser och sänder ut budet att grönt är hälsosamt för människan. Grönt har också en avslappnande effekt som lugnar känslor av stress. (Eiseman 2006, s. 37).

Den ljusa gröna nyansen förmedlar lugn, lätthet, renande, drömlighet och mjukhet. Limegrönt är citrusaktigt, syrligt och uppfräschande medan olivgrönt för tankarna till kamouflage, safari, militärt och klassiskt. Starka och något kalla gröna toner kopplas samman med orden fräschör, gräs, vår, livlighet, förnyelse, smaragd, naturlig, fertil, balans, liv och harmoni. Mörkgrönt symboliserar bland annat naturen, skog, pålitlighet, tradition och pengar. Turkos, blandningen mellan grönt och blått, har setts som en beskyddande färg i flera kulturer – uråldriga som moderna. Man har också trott att nyansen har en helande effekt, både själsligt och fysiskt. Den starka grönbåa tonen ses som självsäker, sofistikerad, avslappnad och blid. (Eiseman 2006, s. 39-41).

Den blå färgen har symboliserat himmel och hav mycket länge och tonen har en lugnande och reflekterande inverkan på människan. Blått ses som sval, stilla och konstant och förmedlar trohet och pålitlighet. Det är också nådens och rättvisans färg. Blått har i många kulturer använts som en skyddande färg mot onda andar. Ljusa och mellanblåa toner är öppna liksom himlen, medan djupare toner ses som mer seriösa och tankeställande. Gråaktigt blåa toner ger en känsla av en smygande oberäknelighet. Mellanblå med en gnutta röd underton är den varmaste av de blåa tonerna. Nyansen symboliserar evig vänskap och livlighet. Ord kopplade till ljusa och himmelsblåa toner är: lugn, tålmodig, sval, ren, himmelsk, trogen och öppen. Stark blå är elektrisk, energisk, och imponerande. Djupa mörkblåa är klassiska, konservativa, starka, pålitliga, stolta och maritima. Den mörka tonen kopplas samman med uniformer och professionalitet. Den djupa blåa kan också ses som frånvarande och melankolisk. (Eiseman 2006, s. 31, 33-35).

Lila är kombinationen mellan rött och blått. Det övergripande intrycket av färgen är också en kombination av huvuddragen hos rött och blått, detta gör lila till en mångsidig färg. Lila var förut mycket dyrt att framställa, vilket gjorde att färgen endast bars av kungligheter, nobla och förmögna. Lila är en ton som sticker ut och många nyanser delar namn med olika blommor. Blålila toner uttrycker mystik och spiritualitet men kopplas även till kosmos. Den blålila ametisten (mineral och smyckessten) har också använts i tron för sina skyddande och helande egenskaper. Man trodde att ametisten gav sinnesfrid och skyddade mot sömnlöshet. Den ljusa lavendeln ses som nostalgisk, romantisk och lätt. Rödare toner är sentimentala, längtande, eftertänksamma, helande, skyddande och lugnande. Starka blålila toner står för meditation, spiritualitet, intuition, mystik och charm. Starka lila toner med röd bas tolkas som sensuella, spännande, dramatiska, smarta, kreativa och

uttryckfulla. Mörka och djupa lila toner signalerar rikedom, vision, prestige, men ses också som nedtystande och frånvarande. (Eiseman 2006, s. 43, 45-47).

3.2.3 Vit + Grå + Svart

Vitt kopplas ihop med ljus och enkelhet. Färgen är delikat och oskyldig. Vitt är molnens och snöns färg. Färgen symboliserar även tystnad, men beroende på situation är vitt också sett som starkt och modernt. Ingen färg förmedlar renhet och god hygien lika bra som vitt och denna egenskap kan också göra att färgen ses som klinisk, steril och kall. Människan har svårt att se den rena vita nyansen som varm, men en vit nyans med en varm underton kan ge ett vänligt och varmt intryck. En ren vit ton kan också bli vänlig om den ses invid en varm ton från de andra färggrupperna. Vitt bör inte endast ses som färglöst eftersom tonen har sina egna egenskaper. Den vita färgen kan ses som fläckfri, ljusstark och överjordisk, men kan också symbolisera lätthet, klarhet, luftighet och oskuld. (Eiseman 2006, s. 55-59).

Grå klassas som neutral och är färgtonen där vitt och svart möts. Grått är inte enkelt att hitta i naturen, det som på håll kan uppfattas som grått kan vid närmare inspektion visa sig vara en kombination av olika färger. I naturen förekommer grått oftast med olika nyanser samlade. Den mest neutrala av de gråa nyanserna är varken varm eller kall. Grått kopplas samman med skugga och dimma, detta kan beroende på användning ge en kryddning av mystik. Färgen är sofistikerad, speciellt nyanserna som går emot svart och mörkgrått ses som klassiska och smakfulla. Metallen med grå bas, silver, har genom tiderna kopplats ihop med månen. Silver kan ses som elegant och rikt men också som avskalat modernt. Silver är också stilfullt och svalt. Ord som kopplas samman med neutralt grått är: klassisk, praktisk, tidlös, kvalitativ, tyst, logisk, återhållsam, avskalad, flitig och metodisk. Mörkgrå är solid, sofistikerad, ansvarsfull, konservativ, professionell, skötsam, mogen, viljestark, hårdig och pålitlig. (Eiseman 2006, s. 49-51, 53).

Under det tidiga 1900-talet sågs svart som en mycket seriös och dyster färg, den bars av bland annat änkor, präster och religiösa handelsmän. Svart var tungt och vemodigt och kopplades i västvärlden samman med ondska och död. Färgen har senare anammats av

olika grupper i samhället som förespråkade andra värderingar och ideal än den stora massan (till exempel bohemer, rockare, punkare och bikers). Även om svart ännu symboliserar sorg och ondska, så är färgen idag även sofistikerad, klassisk och glamorös, samtidigt som den är modern och återhållsam. (Eiseman 2006, s. 62-63).

Genom att lägga svart till en annan färg blir resultatet en ton med mer styrka, djup, tyngd och ofta mer finess. Svart och vitt tillsammans uttrycker extrema motsatser och tydligheten är som klarast med denna kombination. Svart beskriver styrka, elegans, osårbarhet och djärvhet. Men också illvilja, förtryck och depression. Svart kan vara dyrt, mystiskt, stilrent, prestigefyllt, underjordiskt, magiskt och symbolisera natten. (Eiseman 2006, s.61, 64-65).

3.3 Kreativitet och kreativ makeup

Människan är av naturen kreativ. Man stöter ständigt på problem, både stora och små, som måste lösas. Människan har i alla tider varit beroende av att kunna nyttja sin kreativitet. Till exempel något så grundläggande som att hitta föda och söka skydd har varit avgörande för människans överlevnad. Här har kreativiteten spelat en betydande roll. Genom kreativt tänkande tänjer man på gränser och skapar utrymme för utveckling. Trots att kreativitet ses som något eftersträvansvärt är begreppet svårt att klart och enkelt beskriva. Kreativitet kan inte vägas eller mätas och en entydig definition saknas. Man har ännu idag svårt att skilja på sambanden mellan kreativitet och vansinne eller genialitet. Inte är det heller enkelt att beskriva sambanden mellan kreativitet och flow. Med flow avses det läge man befinner sig i då man har ett sådant fokus som innebär att man glömmer sig själv och tid och rum. (Ljungqvist 2001, s.11; Ernberg 2012, s.76; Klein 2012, s. 68)

Ordet kreativitet syftar på att skapa något som tidigare inte funnits. Kreativitet innebär också att kunna prioritera målet framom medlen; dvs. kunna frånga regler och normer för att kunna lösa ett problem eller uppnå ett mål. I strävan att hitta en kreativ lösning på något är det av högsta vikt att inte förlora kontakten med verkligheten så man inte i de frisläppta tankebanorna förlorar fokus på det man vill nå. Kreativitet kopplas ofta samman med flow

och de kan samverka, men behöver inte nödvändigtvis göra det. Sannolikheten för kreativt skapande är dock större då man befinner sig i flow. (Klein 2012, s.7-8).

För att kunna verka kreativt krävs mod: att prova på något nytt, våga misslyckas och våga testa igen på ett annat sätt. Därtill krävs lust, till exempel viljan att göra och skapa. Det krävs även tillit; att känna sig trygg i de egna besluten och trygg i eventuella misslyckanden. Kreativitetens främsta fiende är avbrott och distraktioner som stör fokuseringen. Kreativiteten tryter också om tankarna cirklar överdrivet mycket kring att tolka regler och andra faktorer som resultatet ska beakta. Miljön är en viktig faktor för det kreativa, de miljöer som gynnar kreativiteten är platser där man tillåts åsidosätta status, pengar, personliga intressen och karriär. Miljön bör också erbjuda en känsla av tolerans för att göra misstag. (Skoglund 1990, s. 9-10; Ernberg 2012, s.76).

All makeup är inte ämnad att visa den vardagliga skönhetslooken. Många makeup-tidningar och catwalk-makeuper har som mål att inspirera betraktaren. Dessa makeuper kan vara späckade med idéer som betraktaren kan forma om och inkludera i sin egen makeup, vare sig det är till vardag eller speciella tillfällen. Sara Flygare, etablerad makeupartist, betonar ändå vikten av att känna till hur man lägger en bra makeupgrund för att sedan kunna skapa en konstnärlig makeup. Som med alla sorters makeuper bör huden man jobbar med vara väl förberedd eftersom den är grunden till ens konstverk. (Ljung 2002, s. 84, 96-97).

Inom teater och film använder man makeupen som ett kreativt medel för att skapa karaktären man vill framställa. Att jobba med makeup inom dessa områden kräver att man ser till temat eller konceptet och uttrycker sin kreativitet inom dessa ramar. Faktumet att man arbetar enligt ett koncept gör inte nödvändigtvis arbetet lättare. Under filmens eller teaterns gång utvecklas och förändras karaktärerna, och detta ska man också kunna uttrycka med karaktärernas makeup. (Davis & Hall 2008, s. 112-113).

Fantasymakeup hör till de makeupområden där man som makeupartist har den största möjligheten att uttrycka sig artistiskt. Beroende på hurudan makeup man tänkt göra finns det mängder av olika tekniker man kan använda sig av, exempelvis genom att skapa drag med hjälp av maskering eller måla fram karaktären med makeup. Fantasy makeup kan vara mycket varierande, den kan vara drömmig och vacker eller skrämmande och motbjudande. (Delamar, 2003, s. 239).

Avantgarde-makeup hör till den kreativa makeuren. Det är bara fantasin som bestämmer vad allt man kan skapa inom denna makeup-stil. Tanken med makeuren är att töja på gränserna och uppmanar en att ”tänka utanför ramarna”. Många makeuper som bärs på catwalken under modeveckorna är just av denna typ. De kreativa makeuperna som visas på modevisningar kan också inspirera nya makeuptrender och påverka den kommersiella marknaden. (Academy of Freelance Makeup 2013, s. 164).

4 Tidigare forskning

Jag har sökt forskningsunderlägg på Vasa Stadsbibliotek och Tritonia samt på databaserna ProQuest och Theseus. Den tidigare forskning jag slutligen använt mig av har jag funnit på Theseus. Vid materialsökandet har jag använt mig av sökorden kreativitet, kreativ makeup, färger, rymden, planeter, astronomi, symbolik, linjer och kroppsmålning. Sökningarna gjordes på svenska och engelska.

Målet med Rikbergs (2014) examensarbete var att skapa makeuper för de fyra elementen med inspiration av makeupartisten Alex Box. Rikberg ville göra ett kreativt arbete som skulle kunna inspirera andra inom branschen. Frågeställningar som uppkommer är huruvida inspirationskällan Alex Box syns i slutresultatet och även hur väl de fyra elementen kommer fram i resultatet. Rikberg menar att inspirationskällan inte riktigt syns i resultatet men hon konstaterar också att resultatet sett mycket annorlunda ut om hon inte haft den inspirationskälla hon valt. Hon menar också att stylingarna inte blev helt sammanhängande och belyser att även om fokus ligger på makeup bör helheten tas i beaktande för ett gott resultat. Detta skulle uppnås med exempel hår, kläder och accessoarer. Därtill menar Rikberg att den egna kreativiteten varit viktig för arbetet.

I studien av Bussman och Utriainen (2014) återskapas fyra filmkaraktärer från olika genrer. Det görs med makeup, maskering och styling. Med arbetet ville Bussman och Utriainen få en inblick i hur det går till vid skapandet av filmkaraktärer med målet att skapa karaktärer så lika originalen som möjligt. För studien har skribenterna fördjupat sig i de karaktärer de valt att återskapa. Bussman och Utriainen konstaterar att återskapandet lyckats bra och att de hållit sig till de ursprungliga karaktärerna. Den största utmaningen med deras arbete var att finna kläder och accessoarer i enlighet med originalen. De poängterar slutligen vikten av att hitta modeller som lämpar sig för det man vill skapa eller förmedla.

Lakka (2011) skriver i sitt examensarbete om att skapa olika kreativa makeuper. I arbetet belyser Lakka bild, form och färg. Hon menar att färgval med färganalysen i åtanke är viktigt vid skapandet av makeuper. I studien tangeras också att då man skapar färgstarka makeuper är det bra att tänka på olika mörkhetsgrader och med hjälp av skuggning och highlight forma och förändra ansikten. En kombination av varma och kalla färger kan skapa kontraster och ge djup till en makeup. Lakka belyser slutligen vikten av att kunna skapa en balanserad helhet för att på bästa möjliga sätt förmedla sin kreation.

Holmqvist (2016) skapar i sin studie moderna tolkningar av kvinnliga väsen i den nordiska folktron. Detta görs med hjälp av makeuper och styling. Holmqvists studie visar att man kan ta inspiration av områden utanför skönhetsbranschen och skapa tidsenliga stylingar. De ämnen som behandlas i arbetet är nordisk folktro, makeup och styling. I resultatet understryker Holmqvist vikten av förkunskap om inspirationskällorna för att få ett gott resultat. Även vikten av att inte begränsas av gamla stereotyper noteras. Hon tangerar också hur svårt det kan vara att gestalta egenskaper i stylingar och med makeup.

Nordström och Svanfors (2012) utreder kreativitet, styling och skapande av karaktärer i deras examensarbete. De har i sitt arbete inspirerats av traditionella sagokaraktärer och gjort kreativa stylingar utifrån dem. Vikten av originalitet betonas i deras arbete; att inte bara förlita sig på traditionella tillvägagångssätt i skapandet av nytolkningarna. De menar också att skapande utifrån text, så som sagor och folksägnar, sporrar kreativitet då man inte har något visuellt stöd utan tvingas använda ens egen fantasi. I resultatet kommer Nordström och Svanfors fram till att det är viktigt att stylingen bildar en helhet och att detaljer stärker och framhäver varandra.

Williams (2016) skriver i sin artikel Solar System Guide en övergripande introduktion om solsystemet och dess uppbyggnad. I artikeln tar han upp historia, uppkomsten, planeterna, regionen bortom Neptunus och Oorts kometmoln. Inga specifika frågeställningar genomsyrar artikeln utan fakta presenteras och förklaras. Artikeln är också försedd med videoklipp med olika vinklingar och kuriosor om solsystemet och rymden utanför. Dessa klipp är korta och mer personliga där internetsidans grundare bollar med egna och

allmänna funderingar om rymden. Artikeln avslutas med länkar för vidare läsning om rymden.

I Karlstads universitets (2016) artikel Vågar du vara kreativ? skrivs det om Nina Svenssons doktorsavhandling som handlar om att våga vara kreativ. Syftet med forskningen var att undersöka hur olika faktorer kan hämma den kreativa processen. I forskningen framkommer att rädslan för bedömning kan ha negativ inverkan på kreativiteten. Även osäkerhet gällande den egna förmågan och en strävan att 'göra rätt' visade sig orsaka självcensur i det kreativa skapandet. Svensson understryker också vikten av ett stöttande klimat och uppmuntran för goda resultat i kreativt skapande. I resultatet menar Svensson att individer kan vara återhållsamma med sina idéer på grund av rädslan att bli bedömd och därför innebär kreativt skapande inte bara kunnighet utan även vilja att kommunicera.

Sammanfattningsvis kan man konstatera att Rikberg (2014) fann att helheten bör beaktas även om fokus ligger på makeuperna och att den egna kreativiteten varit viktig för arbetets genomförande. Nordström & Svanfors (2012) är inne på samma linje med att betona att styllingen alltid bör bilda en helhet där detaljerna framhäver varandra. De understryker att ingen detalj är viktigare än en annan. Lakka (2011) poängterar också vikten av att se till helheten. Samspelet mellan makeup, kläder och frisyrer spelar stor roll. Bussman & Utriainen (2014) tar upp vikten av att finna modeller som passar till det projekt man jobbar på. Holmqvist (2016) konstaterar att förkunskapen om valda tema är viktig för att kunna förmedla det man önskar. Hon menar också att man inte ska låta sig begränsas av generella uppfattningar utan använda sig av sin egen kreativitet och se förbi normer. Williams (2016) beskriver tydligt och ingående om rymden och planeternas egenskaper. Han belyser grunderna på ett begripligt sätt för nybörjare inom ämnet. Karlstads Universitet (2016) redogör resultatet för Svenssons avhandling och i artikeln belyses att support av andra och god kommunikation hjälper till att forma det kreativa. I artikeln betonas även vikten av en gynnsam miljö för kreativt skapande.

5 Metoder

I detta kapitel presenteras metoderna jag använt mig av för skapandet av den praktiska delen av arbetet. Som datainsamlingsmetod har jag använt makeup och porträttfotografering. Resultatet analyseras slutligen med metoden bildanalys. Detta kapitel innefattar också det praktiska genomförandet och däri val av modell och fotograf.

5.1 Makeup

Då man ska lägga grunden till sin makeup börjar man med ett rent ansikte. Efter detta lägger man en ansiktskräm som fuktar huden och man väljer produkt efter hudtyp. Innan man går vidare är det bra att applicera läppomada så att läpparna hålls mjuka och inte blir yttorra av produkterna som används. Foundation är sminkbasen i en makeup och produkten ska jämna ut hudtonen och dölja ojämnheter. En perfekt nyans smälter in med hudtonen men att hitta den som passar just den egna tonen är inte lätt. Foundation applicerar man lätt med en svamp och för en tunn applicering kan man fukta svampen innan man doppar den i produkten. Därefter duttar man ut produkten i ansiktet. Då man lagt krämbasen fixeras den med puder, ett transparent puder är att föredra då det inte innehåller pigment – produkten går då att använda oberoende av hudton. (Ljung 2002, s. 97, 102-103, 105; Davis & Hall 2008, s. 73; Högfeldt 2015, s. 46-47).

Ögonbrynen ramar in ansiktet. Det finns flera ögonbrynsformer man kan välja mellan och de passar olika ansiktsformer olika bra. För att förstärka brynen kan man fylla i dem och korrigera formen med ögonbrynspenna eller ögonbrynsskugga. Ögonbrynsgel formar ens strån och håller dem på plats hela dagen. (Ljung 2002, s. 117; Academy of Freelance Makeup 2013, s. 46).

När det gäller ögonskugga finns det inga direkta regler, det som ska styra tillvägagången är vad man vill uppnå med ögonmakeupen. Man kan göra naturliga ögonmakeuper eller mer

färgstarka och kreativa stilar. Grundtoner för en ögonmakeup brukar vara brunt, grått och plommon. Med dessa kan man forma intrycket av ögonen. Starkare och knalliga färger fungerar bra som accent i en naturlig makeup. (Ljung 2002, s. 106).

För att framhäva och rama in ögonen används generellt eyeliner och mascara. Eyeliner kan vara i flytande- eller krämform men också i pennformat. En stark och dramatisk linje fås lätt med en flytande eyeliner och med pennan uppnår man ett mjukare resultat som kan därtill kan suddas med en pensel. Då eyeliner appliceras ska den ligga tätt invid fransroten så det inte blir något glip där emellan. Mascaran ger färg åt fransarna och de kan ha en volymgivande effekt eller skapa illusionen av längre fransar. För att ytterligare framhäva ögonen kan lösögonfransar användas. Med hjälp av lösögonfransar kan man till exempel skapa ett intryck av större ögon eller intensivare blick. Lösögonfransarna kan alterneras på många olika sätt och hur man använder dem är upp till var och en. (Academy of Freelance Makeup 2013, s. 61, 69; Högfeldt 2015, s. 75, 84-85).

Med läppstift kan man snabbt ändra en look. För att ett läppstift ska hålla bra ska man helst grunda med läppenna. Med pennan förtydligar man läppformen (och justerar den om man så önskar). Matta läppstift är klassiska och hålls ofta bra på plats men de torkar lätt ut läpparna. Krämiga och skimriga läppstift har mer fukt i sig och lämpar sig bra då man vill att läpparna ska vara mer iögonenfallande. (Ljung 2002, s. 110; Academy of Freelance Makeup 2013, s. 78; Högfeldt 2015, s. 102).

5.2 Porträttfotografering

Vid porträttfotografering är det människan som står i fokus. Porträttbilder kan vara formella eller mer lediga där modellen inte vet om att den fotograferas. Då man tar porträttfotografier ska man tänka extra på bakgrunden, ljussättningen och perspektivet. För denna sortens fotografering kan man använda sig av fotostudio eller lämplig inomhus- eller utomhusmiljö. Valfungerande bakgrunder är ofta sådana med textur men de får inte heller inte ta för mycket uppmärksamhet av motivet. Att ta porträttbilder ställer också krav på

samverkan mellan bakgrunden och modellens kläder. Kombinationen får inte vara störande, då det drar uppmärksamheten från modellen. Själva fotograferingen kan börja då man sett till att modellen är fotograferingsklar. Då man jobbar med porträttfotografering är det viktigt att få modellen avslappnad för att bilderna ska bli bra. Detta kan uppnås genom att tala med modellen men också genom att ha kamerautrustningen färdigt uppställd – på det viset får man mera tid för att kommunicera med modellen innan fotograferingen. (Ang 2005, s. 234; Hedgecoe 2006, s. 72, 78; Zucker 2010, s. 10, 13).

Då man väljer ljussättning kan man utgå ifrån trepunktsbelysning som innebär att två ljuskällor lyser upp modellen och ett tredje ljus lyser upp bakgrunden. Det mjuka ljus som skapas återger hudtonen vackert men det finns också flera andra sätt att belysa en fotografering. Kontrasterna i ens porträttfotografi blir starkare om man endast har en ljuskälla som lyser upp modellen. Placerar man en stark ljuskälla bakom motivet kan man få en upplyst gloria runt motivet, denna effekt kan ge ett mystiskt intryck av bilden. Belysning riktad från sidorna eller ovanifrån kan justeras efter behag för intressanta bilder. Ljussättning nerifrån är däremot svårare att jobba med. Kameramonterade blixtar ger skarpt ljus och hårda skuggor vilket man ofta vill undvika. (Ang 2005, s. 235; Hedgecoe 2006, s. 74-75).

Med olika kameravinklar kan man variera bilderna som tas. En hög kameravinkel lägger den övre delen av ansiktet i fokus och vinklingen kan även signalera sårbarhet hos modellen. En låg kameravinkel lägger i stället fokus på nedre delen av ansiktet och denna vinkling kan ge en känsla av att modellen är reserverad. Modellen behöver inte vara centrerad i bilden för ett fint porträtt, och blicken behöver inte vara rakt riktad mot objektivet. (Ang 2005, s. 234; Hedgecoe 2006, s. 79).

5.3 Bildanalys

Man går till väga på litet olika sätt beroende på vad som ska analyseras i en bild. Analysens tänkta presentation påverkar också tillvägagången. Ett fotografi eller en bild kan analyseras på flera sätt. Hur man än går till väga bör man inkludera både beskrivning av bilden och en tillhörande tolkning. I beskrivningen återger man i text bilden och vad den är uppbyggd av. Här tar man upp innehåll, former, färg, ljus, linjer och storlek. Material och genre hör också till beskrivningen. (Aspers, Fuehrer & Sverrisson 2004, s. 77; Fors & Bäckström 2015, s. 132).

Det är enklast att börja med bildens egenskaper, så som färger, kontrast och komposition. Därefter kan man identifiera personer, ting och platsen i bilden. Man beskriver också vad som händer i bilden. Om det finns en särskild stil i bilden framförs den också, det kan röra sig om likhet mellan en konstnärs olika verk, en tidsperiod eller en rörelse. Då man analyserar genren berättar man om vilken kategori bilden hör till, om bilden exempelvis är ett gruppfoto och hur människorna i så fall är uppställda. Slutligen kan man jämföra bilden med något annat för att peka på likheten men också på olikheten. Genom att jämföra får man fram unika drag i bilden man analyserar. (Aspers m.fl. 2004, s. 78, 80-85).

Det man gör vid en bildanalys är att betrakta en bild som man sedan benar ut och diskuterar. Till den neutrala objektiva beskrivningen av en bild hör sådant man direkt kan peka på i bilden. Men utöver det man konkret ser finns en hel del mer information. Bilder får oss att associera, i en bild finns alltså massor av innehåll som för ens tankar till det ena och det andra och vidare bortåt. Associationerna kan man inte direkt se i bilderna utan de är kopplingar som varje betraktare själv gör. Associationerna är subjektiva men kan delvis vara gemensamma för många personer. Dessa subjektiva kopplingar påverkar ens tolkning av bilden. Det man relaterar till påverkas ofta av ens samhälles värderingar och ens kultur. Den mest subjektiva formen av associeringar är den privata associationen som innebär att man till exempel äger något som är likt det som finns på bilden eller har varit på ett ställe som liknar bildens miljö och slås av den tanken då man iakttar bilden. (Carlsson & Koppfeldt 2001, s. 22-24).

5.4 Arbetets praktiska genomförande

I detta kapitel redogörs hur jag gått till väga för att skapa den praktiska delen av detta arbete. Modell-, fotograf- och locationval tas upp. Kapitlet innehåller även hur makeuperna planerats och genomförts, och även mina motiveringar till varför jag valt att göra så som jag gjort.

I planeringsskedet av den praktiska delen fann jag snabbt att jag ville använda en och samma modell till samtliga makeuper. Det skulle göra arbetet något enklare i och med att man jobbar med färre personer, men det skulle också innebära att de olika makeuperna inte skulle få bli för lika varandra. Med en modell istället för flera ansåg jag också att samhörigheten bilderna emellan skulle bli mer tydlig. Idén med mina makeuper är inte att förvandla modellen till den planet som presenteras, utan planeterna ska komma fram i makeupen i stället. Modellen jag valt för detta projekt heter Anna och är 23 år. Anna har inte tidigare erfarenhet av att vara modell. Jag ansåg ändå att hon skulle lämpa sig bra som modell, för jag trodde starkt att hon neutralt skulle kunna föra fram de olika makeuperna. Hon har dessutom en fin och jämn hy som är lätt att jobba med.

Jag valde också i ett tidigt skede att inte stå för fotograferandet själv då jag inte anser mig ha tillräckliga kunskaper om den delen. Som fotograf till detta projekt har jag valt Emilia, som är hobbyfotograf. Fotografen har också behandlat bilderna. Vid fotograferingen kommer jag att fungera som stylist och assistera fotograferingen. Både modellen och fotografen är personer jag känner väl, vilket jag tror kan vara hjälpsamt för ett bra samarbete. För att låta fokus vara på makeupen ville jag hålla bakgrunden mörk och neutral så jag strävade till att skapa en studiomiljö. Salongen nyttjades som studio där det riggades upp med skärm, tyg och reflektorer. Blixtar användes inte utan vi använde ljussättningen i salongen. Orsaken till detta var att fotografen inte använt sig av blixtar och med ytterligare ljuskällor hade vi möjligen varit i vägen ifall andra hade behövt använda utrymmet samtidigt.

Innan jag började planera makeuperna gjorde jag tankekartor för varje planet (se bilaga 1-4). I tankekartorna tog jag fasta på olika egenskaper och egenheter hos objekten. Utifrån dessa sammanställde jag sedan ett dokument med unika egenskaper för varje planet jag kunde plocka fram i makeuperna. Detta gjordes så att jag inte skulle råka ta fasta på egenskaper som flera av planeterna delade. När detta var gjort började jag planera och rita upp makeuperna. Jag fann stenplaneterna enklare att planera än gasplaneterna, antagligen på grund av den konkreta informationen som finns om planeternas ytor och atmosfärer. Då jag planerade makeuperna var jag också mån om att göra dem så olika som möjligt utan att samhörigheten emellan dem skulle försvinna. I planeringsskedet lät jag mig inspireras av fotografier och renderade bilder av planeterna. I samtliga makeuper hade jag ursprungligen planerat att ha fria/nakna zoner där modellens hudton skulle komma fram. Tanken var att dessa områden skulle väga upp de annars färgstarka makeuperna. Vid testsminkningarna insåg jag dock att zonerna inte fyllde sin funktion utan snarare bidrog till ett extra element som inte gav något i makeuperna. Jag valde därför att inte följa planeringarna i det hänseendet.

Merkurius

För Merkurius tog jag fasta på planetens månlika yta och det faktum att planeten saknar månar och årstider. Det enorma temperaturkastet vid ytan ville jag också föra fram i makeupen. I makeupen ville jag också föra fram min uppfattning om att planeten är stark, tålig och onåbar. Basen bestod därför av olika produkter, den övre delen av ansiktet målades silvergrå med ansiktsfärg och den nedre delen med ljus crèmefoundation. Gränsen mellan zonerna målades med grafitgrå ansiktsfärg med hjälp av en tunn pensel. Den varma basen pudrades därefter med transparent puder och ögonskugga i en aprikosgul nyans pudrades vid tinningarna. Den kalla basen pudrades med blågrå ögonskugga. Därefter målades kraterutkasterna på kinderna med vit ansiktsfärg och de delar av utkasterna som fortsätter på den varma zonen målades bruna.

Ögonbrynen målades med samma grafitgrå färg som använts till zondelningen. Med samma färg skissades kratrarna på pannan, dessa fylldes sedan i och formades ytterligare med grå, blågrå och silvrig ögonskugga. Den varma zonens avgränsning på halsen gjordes med brun ansiktsfärg. Med rödbruna nyanser gjordes sedan en gradering från det brännheta

röda på halsen till de något svalare områdena ovanför käklinjen. Längs käklinjen och en bit ner på halsen målades oregelbundna linjer i rödbrunt. Dessa skuggades med röda och orangea ögonskuggor. Ögonen ramades in med mörkgrå kajal och vita ögonfransar. Till fransarna användes svart mascara varpå vit ögonskugga applicerades.

Mars

Det jag plockade ut som unikt för Mars var den varierande terrängen i nord och syd, att planeten utifrån ser ut som en rödbrun variant av jorden och den rostrosa himmeln. I makeupen ville jag också få fram den torra och kalla steniga öknen. Planetens polarisar ville jag också få med samt ravinsystemet och vulkanismen. Makeupen lades på en rengjord och återfuktad hud. Basen lades i hela ansiktet och produkten som användes var en något orange-tonad crèmefoundation. Produkten duttades ut med fingertopparna och därefter fixerades grunden med transparent puder. För att inte helheten skulle vara för polerad duttades en del partier mörkare med ögonskugga.

Fyrkantens hörn markerades med en läppenna i lämplig nyans och efter det färglades fyrkanten genom att fylla i medan ett vikt papper fick fungera som mall för att åstadkomma raka och skarpa linjer. Mallanvändningen varvades med att dutta linjerna med pensel. Det ljusa i fyrkanten skapades genom att dutta med vit ansiktsfärg eftersom det krävdes en produkt med täckande pigment. Den matta produkten täcktes därefter med en ljus ögonskugga för fixering och lyster. För mönstrandet i fyrkanten användes ögonskuggor i olika nyanser. På ögonlocken och längs nedre fransradens yttre del lades en blandning av crème-eyeliners i nyanserna koppar och guld. Detta fixerades med en skimrig ögonskugga i matchande ton. Med en något mörkare nyans förstärktes också ögonlockets yttre del. Ögonmakeupen avslutades med svart crème-eyeliner, lösögonfransar och mascara. Ögonbrynens inre del förstärktes med brunröd ögonskugga och de yttre delarna med en ljusare ton. Därefter målades ravinerna på kinderna. Till det användes ögonskugga och ansiktsfärg i bruna nyanser samt en tunn pensel. I pannan och på hakan målades polarisarna med samma färg som tidigare använts för att ljusa upp partierna i fyrkanten. Håret drogs sedan upp i en hästsvans för att inte distrahera makeupen.

Saturnus

Det jag ville framhäva hos Saturnus var planetens ringar och att gestalta de huvudsakliga månarna. Objekten runt planeten har alla sin egen plats och denna ordning och struktur ville jag få fram i makeuren. I färgvalet tog jag fasta på det gasiga gula och ringarnas färger. Makeuren lades på ett rent ansikte, förberett med fuktighetscrème. Eftersom ögonbrynen inte skulle vara tydliga och gärna inte synas i denna makeup, täckte jag in dem med limstift och puder om vartannat. Då strukturen på brynen så gott som försvunnit täckte jag ytterligare in dem med crèmefoundation i en nyans nära modellens hudton. För att balansera ut och dölja det mörka i brynen målades de med orange färg, som sedan igen täcktes av foundation och puder.

Härefter lades blekgul ansiktsfärg på pannan och duttades ut i övre delen av ansiktet med svamp. För att skapa den inre ringen användes en rund pappersmall, varpå den första ringen duttades med ögonskugga. Resten av ringarna applicerades med ansiktsfärg och ögonskugga utifrån linjen skapad med hjälp av mallen. Produkter som användes för ringarna var ansiktsfärg och ögonskugga. Efter att ringarna var på plats försökte jag skapa en gradering från det gula nedanför ringarna till en svart rymd. Efter detta målades månarna på kinderna, läppen och hakan. Den största månen, Titan placerades på läppen eftersom jag ville lägga den centrerat på grund av sin storlek och färg. De övriga stora månarna placerades ut runtom Titan och längst ner på hakan och på kindbenen placerades mindre asymmetriska månar.

Neptunus

I makeuren för Neptunus tog jag fasta på den kyliga temperaturen, de kraftiga vindarna och ovissheten om ringarna. Denna makeup ändrade jag innan genomförandet så den ursprungliga planen följde jag i flera fall inte. I den slutliga varianten lät jag mig också inspireras av havsguden som planeten blivit uppkallad efter.

I denna makeup skissades först den vågformade linjen som går över ansiktet. Delen ovanför denna linje fylldes i med ljus blå ansiktsfärg; ju längre upp mot ögonen desto

klarare nyans. Nedanför våglinjen lades crèmefoundation i en ljus nyans nära modellens egen hudton. Grunden pudrades med transparent puder och ljusblå ögonskugga. Strukturen målades fram med vit ansiktsfärg och ögonskuggor i vitt, grått och svart. Pannan målades med svart ansiktsfärg och ögonskugga. Ögonmakeupens tyngdpunkt ligger på molninformationerna som hängde ovanför den idag försvunna stormfläcken. Utöver blå ögonskugga i olika nyanser användes lila toner som komplement till den annars blådominerade makeuren.

Ringarna inkluderades i form av svaga linjer på pannan, som målades med ljusgrå ansiktsfärg och tonades ner med svart ögonskugga. Efter detta applicerades svarta lösögonfransar och läpparna målades i en lila ton. För att få fram frosten som täcker planetens månar och ringar applicerades socker ovanför amorvbågen och i mitten på överläppen. På underläppen applicerades sockret utåt mot sidorna. För att sockret skulle fastna på läpparna användes läppglans.

6 Resultatredovisning och tolkning

Resultatet av den praktiska delen presenteras i detta kapitel. Makeuperna går igenom i samma ordning som de tagits upp tidigare i arbetet. Kapitlet innehåller också en tolkning av makeuperna i enlighet med bildanalysen. Detta kapitel är uppställt så att först kommer bilderna för makeupen, sedan redovisningarna för bilderna och till sist tolkningen. Varje makeup redovisas i egna underkapitel och varje makeup presenteras med två bilder. Sådana faktorer som alla bilderna har gemensamt redovisas endast i den första makeupen, till dessa hör bakgrund, vad av modellen som syns i bilderna och hur hon är stylad. Formen på makeupernas rubriker är ett medvetet val där respondenten tänkt att man som läsare kanske stannar upp något och tänker till.

6.1 extreM

Bild 1. Kratertäckt

Bild 2. Härdig och förnyande

I bilderna ser man modellen med en makeup som täcker hela ansiktet. Makeupen sträcker sig också ner på halsen. Bilderna visar inte mer av modellen än huvudet och dekolletaget. I den första bilden (bild 1) blundar hon och i den andra (bild 2) har hon blicken sänkt så att ögonen inte syns. Modellen är avskalat stylad, hon bär inga accessoarer eller smycken. Hon har bara axlar och inga klädesplagg syns i bilderna. Bakgrunden är mörk och intetsägende. Detta gör att fokus på modellen inte störs av något. Modellens hår är flätat och längderna syns inte framifrån. Den gråsilvriga delen av makeupen sträcker sig från pannan till amorbågen på överläppen. Kinderna pryds av stora vita stjärnlika formationer, en på var sida. Ögonbrynen är starkt framhävda med grafitgrått och på bilderna ser de nästan svarta ut. Pannan är täckt av fem kratrar, med en stor krater i mitten av pannan. Ögonmakeupen är sparsam, ögonen är lätt inramade med mörkgrått och fransarna är vitmålade. Den nedre delen av ansiktet är beigefärgad. De delar av kraterutkastet som sträcker ut sig på den nedre delen av ansiktet är bruna. Käklinjen är täckt med diffusa streck i bruna och röda toner. Nedåt på halsen är den bruna färgen intensivare och makeupen avgränsas med halvcirkelformade linjer runt adamsäpplet.

Hughes & Stott (2014) säger att planetens långa dagar och nätter gör att ytemperaturen har enorma kast: från 430 °C till -180 °C. De olika zonerna i makeupen tar fasta på detta, gränsen är också tydligt markerad för att visa att det är skilda världar dag- och nattsidan emellan. Fischer (2007) framhäver att planeten är väldigt lik vår måne; ytan är stenig och täckt av kratrar. I makeupen för Merkurius är pannan täckt med kratrar i olika former. Den stora kratern i mitten av pannan står för den vidsträckta kratern hos Calorisbassängen. Varma och kalla färger kan skapa kontrast och ge djup till en makeup, säger Lakka (2011). I bilderna för Merkurius används kalla och varma färger för att skapa kontrasten mellan sol- och skuggsidan.

Eiseman (2006) säger bland annat att vitt symboliserar tystnad och kyla vilket stämmer bra in på makeupens kalla zon; Merkurius yta vittnar om en extrem och karg miljö. Modellens slutna ögon kan också ses som ett uttryck av tystnad. En av makeupens huvudfärger är grått. Eiseman (2006) menar att grått kopplas samman med skugga. Metallen med grå bas; silver – har sedan länge kopplats ihop med månen. Silver kan ses bland annat som stilfullt och svalt. I makeupen symboliserar den grå delen skuggsidan på planeten och färgen som använts skimrar i silver. Eiseman (2006) menar vidare att en mörk grå är solid och hårdig.

Det härdiga mörka kommer hos modellen fram i ögonbrynen och de starka konturerna i mörkgrått. Brunt ger varma vibbar och mörkröda toner med varm bas ses som varma och jordnära, säger Eiseman (2006). I makeupens varma zon ses varma toner för att förmedla hettan från solen.

6.2 rostdaMm

Bild 3. Svalnat landskap

Bild 4. Forntidens avtryck

I bilderna bär modellen en makeup där tyngdpunkten ligger i mitten av ansiktet. Hennes hår är satt i en medelhög hästsvans. Längderna syns inte på bilden till vänster medan de är tydliga då modellen är fotograferad i halvprofil. Modellen ses framifrån i bild 3 och hon tittar in i kameran. Bild 4 visar modellen i halvprofil och med en sänkt blick. Basen till makeupen är lätt orangetonad och ringas in av blekblått vid hårfästet. En del nyansskillnader syns på basen men de är rätt så otydliga. I den övre delen av pannan finns

ett vitmålat område och nere på hakan finns ett liknande område men mindre i storlek. Nedanför kindbenen och ner mot mungiporna sträcker sig smala linjer i brunt, en på var sida. Vid linjernas mittpunkter böjs formen utåt och därifrån strålar tunna linjer ut mot käken.

Fyrkanten i mitten av ansiktet är som sagt makeupens tyngdpunkt. Hörnen är markerade vid mitten av pannan, något utanför den yttre ögonvrån och på nästippen. Fyrkanten är bredare än den är hög så den är rombformad. Linjerna är nära på helt raka men framifrån sett böjer sig sidorna något utåt. Färgen är brunröd med mindre vita partier i. De vita områdena är rundade. Ögonen är guldiga och inramade med en stark eyeliner.

Hughes & Stott (2014) tar upp att avståndet till solen gör att planetens temperatur är märkbart kallare än på jorden. Rådbo (2015) säger att den röda eldiga färgen varit avgörande för namngivandet av planeten. I makeupen för planeten används röda toner men respondenten anser ändå inte att helheten ger ett värmande intryck. Det blåa hårfästet och polarisarna på haka och panna visar också på kylighet.

Hughes & Stott (2014) tangerar också Mars rosa himmel och dammolnen som omsluter planeten säsongsenligt. Denna rostrosa himmel har respondenten tagit fasta på i makeupens mitt. Även de dammiga vindarna har respondenten avbildat i fyrkanten. De vinklade linjerna vid fyrkantens övre hörn påminner om de stora vulkanerna som finns på planeten.

6.3 omSluten

Bild 5. Vida ringar

Bild 6. Uppsjö av månar

Modellen har håret uppsatt som i makeupen för Mars. Modellen bär en makeup som täcker hela ansiktet. Bild 5 visar modellen i halvprofil och hennes ögon är slutna. I bild 6 syns modellen framifrån med en sänkt blick. På pannan och ögonpartiet finns ringar i olika färger och tjocklek. Ringarna är böjda och skulle makeupen gå upp på huvudet skulle ringarna bilda cirkclar framifrån sett. Ringarna går ner över ögonlocken, och ögonen framhävs endast med lösögonfransar. Ögonen är för övrigt sparsamt inramade. Färgen i pannan och nedanför ringarna är blekgul. Tonen går över till en blekorange nyans för att sedan bli lätt sotigt svart och slutligen blåaktig. Öronen är också lätt blåfärgade. Överläppen pryds av den brandgula månen Titan och på kinderna och nedanför mungiporna finns ytterligare 6 sfäriska månar i grå nyanser. På kindbenen och hakan finns därtill totalt 9 mindre månar i ojämna former. På bild 6 där modellens ögon är öppna, är irisarna nästan samma storlek som månarna runtom Titan.

Hughes & Stott (2014) presenterar Saturnus som planeten med de iögonenfallande ringarna och de tar också fasta på det stora antalet månar som när och fjärran kretsar runt planeten. I makeupen betonas ringarna och en övergång till en kylig rymd. Respondenten har också tagit fasta på månarna, där de 7 största är avbildade med tydligare detaljer. Eiseman (2006) säger att blålila nyanser förmedlar mystik och kopplas också till kosmos. Respondenten har i makeupen valt att använda sig av färgtonerna i ringarna för att få en accent till det blekgula och beigea.

6.4 frostviNd

Bild 7. Havets härskare

Bild 8. Fjärran isvärld

I bild 7 visas modellen i halvprofil med en öppen blick som inte möter kameran. Bild 8 visar modellen framifrån med slutna ögon. Modellens hår är flätat på samma vis som i makeupen för Mercurius. Makeupen domineras av färgerna blå, svart och vit. Modellens panna är svart med vaga böjda linjer vid övre kanten. Ögonbrynen och sidan av pannan är

vita med grått som formar mönstret. En vågformad linje delar upp makeupen, linjen går från käkbenet och möts på näsan. Området ovanför denna linje upp till tinningarna är blått. Vita linjer omger ögonen och utgör ramarna för ögonmakeupen. Vid den inre ögonvrån är ögonmakeupen lilatonad. Utkanten av ögat framhävs med en dämpad mörkblå nyans. Ögonfransarna framhävs med svart eyeliner och blågrå kajal. De vita linjerna runt ögonen är också skuggade med mörkblått och grått. Nedanför den vågformade linjen är ansiktet hudfärgat och endast läpparna är accentuerade. Vid mitten på överläppen och vid nedre läppens yttre kanter är socker applicerat för färg och struktur.

Hughes & Stott (2014) säger att den yttersta planeten ser blå ut och Rådbo (2015) menar att det är färgen som har bestämt namnvalet Neptunus, havets gud. Respondenten har i makeupen tagit fasta på havet i vågformen som sträcker sig över makeupen. Fischer (2007) beskriver de otydliga ringarna och redogör för kylan på planeten. Detta gestaltas i makeupen i form av svaga ringar på pannan och de kristalliska formationerna på läpparna. Hughes & Stott (2014) skriver om den idag försvunna fläcken och de kvarblivna molnen. Respondenten har avbildat stormområdet i ögonmakeupen. För symmetriens skull finns det två stormområden i makeupen. De höga vindhastigheterna som beskrivs av Hughes & Stott (2014) framhävs i vindliknande områden vid ögonbrynen. Dessa områden påminner också om vingar, vilket också passar blåsvädet väl.

Eiseman (2006) menar att färgen blå uppfattas som sval och symboliserar himmeln och havet. Djupa nyanser menar hon också kan uttrycka melankoli och frånvarandeskap. Och som tidigare nämnts är stora delar av makeupen blå. Den frånvarande egenskapen passar också planeten väl då den verkligen är väldigt långt borta från sin sol. Eiseman (2006) säger också att vitt är molnens färg, och i makeupen avbildas moln och vind med vitt. Eiseman (2006) menar vidare att rödlila nyanser är bland annat dramatiska och uttrycksfulla, respondenten har sett nyansen som lämplig för planeten och valt att inte lägga fler färger runt de uttrycksfulla lila läpparna.

6.5 Sammanfattning

Sammanfattningsvis har respondenten valt att tolka sin kreativitet i sminkningarna och slutligen beskrivs också det praktiska genomförandet. För att undvika upprepningar och inte hänvisa till tolkningsgrunder flera gånger inleds detta kapitel med en gemensam tolkning av bilderna.

Rikberg (2014) understryker att helhetsbilden bör tas i beaktande även om fokus ligger på makeuren. Detta är något respondenten har eftersträvat att göra. Det enda som skiljer de 4 stylingarna är de två frisyerna som används. Respondenten anser dock inte att frisyrskillnaderna är något som avbryter den röda tråden bilderna emellan, eftersom två makeuper har samma slags frisyr. Skulle det vara en av fyra som hade avvikande attribut skulle det vara mer iögonenfallande och eventuellt störa helheten. Även faktumet att bägge inre planeter delar frisyr med var sin yttre planet förstärker också samhörigheten enligt respondenten. Det respondenten kan koppla till i Bussman och Utriainens (2014) studie är vikten av ett lämpligt modellval. Respondenten anser att den valda modellen passar syftet väl då hon har fina drag som passar makeuperna väl.

Lakka (2011) lägger vikt vid att skapa balanserade helheter för att få fram det man vill förmedla. Det händer mycket i makeuperna medan bakgrunden och avsaknandet av accessoarer väger upp de uttrycksfulla makeuperna. Detta gör att respondenten ser helheten i makeupbilderna som balanserad. Liksom Holmqvist (2016) konstaterar sin inspiration av ett ämne utanför skönhetsbranschen, ser också respondenten sitt eget inspirationsämne i makeuperna som redovisats. Holmqvist (2016) lyfter fram vikten av förkunskap om sitt ämne, vilket är något respondenten också kan konstatera att har haft stor betydelse i detta arbete.

Nordström och Svanfors (2012) menar att skapande utifrån text sporrar kreativitet då man inte har något visuellt stöd utan tvingas använda ens egen fantasi. Respondentens makeuper har inspirerats av både text och bild men avsaknaden av planetinspirerade

makeuper har dock inneburit att respondenten själv fått komma på sina idéer och inte kunnat kopiera andras uttryck. I och med detta anser sig respondenten kunna tolka sitt arbete till nämnda forskning. Respondenten har haft svårt att tolka tillbaka till William (2016) artikel då inga specifika frågeställningar eller mål tas upp. Artikeln har dock fungerat som underlägg som respondenten kunnat ta inspiration av. Att tolka tillbaka till artikeln av Karlstads universitet (2016) har respondenten inte kunnat göra med sitt arbete. Det som tas upp i artikeln är ändå bekant för respondenten men lyckligtvis har självcensuren inte varit närvarande för respondenten i detta arbete.

Klein (2012) säger att kreativitet syftar på att skapa något som inte tidigare funnits. Det anser sig respondenten ha gjort, då hon inte funnit något liknande arbete. Det finns en hel del rymd- och utomjordings-inspirerade makeuper men när det gäller planeterna hittades inga liknande skapelser. Skoglund (1990) menar också att det krävs mod för att skapa kreativt. Med det menar hon att man måste våga prova något nytt, våga misslyckas och våga testa igen på ett annat vis. På denna punkt menar respondenten också att man har prövat på något annorlunda. Innan de slutliga makeup-tillfällena övade respondenten olika många gånger och tvingades göra om delar efter att inte lyckats nå det resultat hon önskade. Klein (2012) säger också att man bör kunna frånga regler och normer för att finna sin lösning eller nå sitt mål. Denna punkt är kanske tydligast för läsaren, då det i redovisningen framkommer vilka produkter respondenten använt sig av och hur hon gått till väga. Här har den kreativa biten spelat in och produkter har använts på områden de inte är avsedda för. Knepet att maskera bort ögonbryn har använts och det har målats med ansiktsfärg i håret. Det kreativa har till stor del trots allt varit i det planerande skedet då respondenten börjat forma makeupperna efter egna tankar och idéer.

Respondenten kan alltså konstatera att hon varit kreativ i skapandet av makeupperna. Hon har tagit inspiration av bland annat planeternas namn, atmosfär, ytemperatur och nära omvärld för att skapa dragen. Att bedöma om det artistiska i makeupperna kommer fram har ursprungligen varit svårt för respondenten då det som ses som artistiskt kan variera stort beroende på vem man frågar. Med hjälp av andras synpunkter har respondenten slutligen kunnat lägga fingret på det artistiska i examensarbetet. Både kreativitet och konstnärlighet genomsyrar arbetet även om slutresultaten inte exakt motsvarade de idéer respondenten haft. Det artistiska kommer fram i annorlunda makeuper som respondenten skapat från

början till slut. Produkter har använts på ett fritt sätt och respondenten har skapat makeuper utifrån egna tolkningar av planeterna. Man kan även tolka det artistiska i att samtliga makeuper är unika och framhäver olika former och drag i modellens ansikte. Det artistiska kommer också fram i den kreativa processen och kan ses i att makeuperna kombinerar ansiktsmålning med drag från standard skönhetsmakeup.

7 Kritisk granskning

I detta kapitel granskar respondenten hela arbetet enligt egna tankar. Arbetet går igenom kapitel för kapitel och respondenten funderar över vad som lyckats bra med arbetet och vilka delar som gått sämre. Språket i examensarbetet innehåller en del engelska termer eftersom det rör sig om ord som inom branschen idag är vedertagna termer. I arbetet förekommer också latinska ord i form av namn på gudar och områden på planeter. Källorna i arbetet är främst utländska med en stor majoritet från Sverige, en handfull av källorna är dock inhemska. Ett flertal av källorna är opublicerade. Examensarbetets syfte anser respondenten är kort och lättläst. Syftet bidrar med en kort introducerande inledning till arbetet. Forskningsfrågorna är tydliga och bägge frågor kräver ett beskrivande svar.

I den teoretiska grunden har respondenten tagit upp planeterna ur ett astronomiskt perspektiv, de utvalda planeterna, färg, kreativitet och kreativ makeup. Respondenten hittade mycket litteratur om rymden och solsystemet, men få av dem behandlade planeterna i större utstäckning eller bidrog med den vinkling respondenten ville beskriva. Planeterna redogörs för i heliocentrisk ordning, dvs. den ena efter den andra med solen som utgångspunkt. Varje planet presenteras i egna underkapitel och respondenten tycker upplägget är enkelt att följa. Antalet källor per rubrik är tillräckliga men flera av rubrikerna använder samma källor. Detta kan ses som en svaghet i kapitlet, samtidigt som respondenten själv anser att om källan är informativ och erbjuder ett brett underlag kan ett omfattande användande motiveras. Även om några källor stod för underlaget till flera rubriker, jämfördes informationen med den skriven i andra icke återgivna verk så att de fakta som användes verkligen skulle vara fräscha. Astronomin är till stor del en föränderlig vetenskap eftersom nya mätningar ständigt görs och ting omdefinieras. Informationen som tas upp i teorin anser respondenten fungerar väl som en grundläggande uppfattning om planeterna.

I underkapitlet färg, är källan till inledningsstycket på äldre sidan, egentligen för gammal enligt regelverket. Respondenten har ändå valt att inkludera den för en bred introduktion till ämnet. Färgerna som presenteras är indelade i ytterligare underrubriker för att förenkla

läsandet. Respondenten ser innehållet som informativt men samtliga stycken är baserade på ett och samma verk, vilket inte är att föredra. Underkapitlet Kreativitet och kreativ makeup hade gärna fått vara något mer innehållsrikt, speciellt delen om kreativ makeup. Stycket som behandlar kreativ makeup inom teater och film är inte helt relevant för detta arbete, stycket belyser dock en vinkling av kreativ makeup och därför är stycket inkluderat även om det inte är det mest relevanta. Också i detta ämne hittade respondenten flera källor om makeup men då om att skapa skönhetslooken, vilket inte var det område som skulle behandlas. Här skulle respondenten ha behövt finna fler källor för kreativ makeup. Respondenten har främst använt sig källor i litteraturform. För att finna mer relevant fakta hade man kunnat leta och nyttja fler varierande källor. Respondenten anser att den koppling som i teorikapitlet görs till andra kulturer ger en bättre helhetsbild än om respondenten valt att inte inkludera de delarna. Respondenten ville också, genom användandet av information som inte endast utgick ifrån en västerländsk vinkling, indirekt belysa att den västvärlden inte varit först med att analysera och tolka omgivningen.

Att finna betydelsefulla forskningar för examensarbetet har varit svårt, arbetet innehåller därför forskningar av varierande relevans. Flera av forskningarna är nationella och är tidigare estenomers examensarbete vilket gör att kapitlet känns något ensidigt. Det finns dock inget överskott av forskningar inom området vilket försvårar sökandet. Att hitta forskningar som tangerar kreativ makeup och ansiktsmålning hade varit idealiskt. Respondenten hade gärna också funnit någon forskning om rymden ur ett visuellt perspektiv. Den äldsta forskningen är från år 2011 vilket innebär att samtliga källor i kapitlet är tillräckligt fräscha att använda för arbetet. Respondenten har haft nytta av de flesta tidigare forskningarna. Williams artikel om solsystemet kunde respondenten inte koppla tillbaka till.

I kapitlet metoder använder respondenten datainsamlingsmetoderna makeup och porträttfotografering, därtill har bildanalys använts som analysmetod. Metoderna har i stora drag varit lämpliga för arbetet men respondenten anser att styckena som redogör för makeuren är något ensidiga. Skulle syftet med arbetet vara att göra skönhetsmakeuper vore allt väl, men i denna del hade det varit mer relevant att fokusera på specialtekniker som kan tänkas användas i en kreativ makeup och hur man ska tänka med produktval. Makeuren är uppställd i sådan ordning som respondenten ser är logisk, utifrån basen till

formgivning och till sist färgklickarna i makeupen. Porträttfotograferingen är tydligt uppställd och där redogörs kort för arbete med modell, ljussättning och kameravinklar. Vid fotograferingstillfällena användes inte den ljussättning som tas upp i metodkapitlet, vilket presenteras i kapitlet för det praktiska genomförandet. Källorna i kapitlet är olika gamla, en del ett par år och andra något mer än 10 år. Bildanalysen tar upp hur man går till väga då man lägger en bild under luppen. Eftersom det inte funnits mycket olika faktorer att analysera i bilderna skulle en makeupanalys ge mer. Analysens vikt har nu legat vid färgval och inspirationen av planeterna.

Respondenten anser att metoderna som använts fungerar rätt så väl med arbetets syfte. Att använda metoden makeup stämmer överens med syftet. I metoden porträttfotografering kunde innehållet justeras något så att det i fotograferingskapitlet hade tangerats hur man tar snygga bilder av makeup. Respondenten fann också att man i stället för klassiska porträttbilder hade kunnat välja en mer levande bildkomponering. De klassiska vinklarna visar dock hela ansiktet vilket respondenten ser en poäng med eftersom en del makeuper verkligen sträckte sig över hela ansiktet. Eftersom arbetet fokuserade på makeupperna och alla andra stylingmetoder var avskalade hade man kunnat ta annorlunda bilder för mer spännande helheter. Metoden porträttfotografering känns därför inte som den för arbetet bästa metoden. Respondenten känner dock inte till någon metod som skulle lämpa sig bättre.

Att använda bildanalysen som metod har upplevts som utmanande för respondenten eftersom det enligt henne inte funnits mycket utöver makeupen att analysera i själva bilden. För en god analys makeupen hade respondenten troligen behövt ha symboler och linjer i teorin.

I underkapitlet för arbetets praktiska genomförande motiverar respondenten hur hon tänkt kring modellval, fotograf och location. Att inleda kapitlet med den delen och därpå planeringen av arbetet ger en god inblick i hur man konkret gått till väga för uppställandet av makeuptillfällena. De personligt formulerade underrubrikerna ser respondenten själv som ett sätt att göra något annorlunda och samtidigt engagera eller irritera läsaren. Dessa underrubriker och uppställandet av kapitlet är respondenten nöjd med. Inför varje

makeupbeskrivning är det kort sammanfattat vad respondenten ville ta fasta på i makeuren och efter detta redogörs för hur man gått till väga.

Ordningen i kapitlet resultatredovisning och tolkning är tydligt uppställt där bilderna presenteras först och därefter textdelen. Bilderna som har valts är tagna framifrån och i halvprofil. Dessa format gör att man tydligt ser hela ansiktet. Respondenten anser att bilderna hör samman även om de i utförandet är rätt så olika. Kapitlet avslutas med respondentens egen tolkning av sin kreativitet vilket knyter ihop kapitlet väl. Modellen har två olika frisyren i bilderna. I efterhand ser respondenten att det hade varit snyggt att i samtliga makeurer ha håret ihopdraget i nacken så att ingen hårtöfts skulle träda fram så mycket på bilderna i halvprofil, alternativt att ha utbakade flätor, som i två av makeurena i varje bild, då respondenten fann att frisyren fungerade bra. Detta kunde göra bilderna än mer sammanhängande. Att ha återkommande element i varje makeup kunde också förtydliga samhörigheten.

Även om inte all teori direkt kan påvisas i makeurena, har informationen varit viktig för att respondenten ska kunna bilda sig en helhetsbild av varje planet och därtill kunna ta fasta på olikheter dem emellan. För att visa på hurudan bild respondenten tänkt sig hade planeringarna av makeurena kunnat ingå som bilagor i arbetet. Respondenten bifogar dock tankekartorna för makeurena vilket ger en inblick i vad som legat till grund för ansiktsplaneringarna.

Respondenten hade för sig själv tydliga tankar om vad makeurena skulle förmedla och hurudan slutresultat hon var ute efter. Respondenten hade också välgjorda planeringar för de flesta planeterna. Att omsätta detta i bild visade sig vara svårare för respondenten. Bara med att placera en del linjer något uppåt eller neråt hade kunnat förenkla de delar i makeurena som på grund av tredimensionalitet blev svåra att få snygga. Två olika frisyren används i makeurena vilket inte ursprungligen var tanken, planen var att ha håret helt bortdraget på samma vis i samtliga makeurer. Fotografen flätade håret för två av makeurena (de genomfördes samma dag efter varandra).

Makeupen för Mars var den första som genomfördes och respondenten är rätt så nöjd med resultatet. Linjerna gav inte riktigt det raka intryck som respondenten önskat åstadkomma. Makeupen för Saturnus var den andra makeupen som utfördes och respondenten anser att hon misslyckats med den eftersom den helt enkelt inte mötte hennes minimistandard. Problemet låg i produktval som innebar att struktur och linjer inte lyckades. Försök att korrigera resultatet tog även en hel del tid som innebar att resten av makeupen blev stressig. Det är också den enda makeupen som respondenten inte konkret övat innan och detta syns i slutresultatet. Planeringen för denna makeup var en av respondentens favoriter och att misslyckas med den kändes tungt. Respondenten kände en stor press att göra de sista två makeuperna bra för att väga upp besvikelsen. De då ogjorda makeuperna övades och justerades för bästa möjliga resultat. Makeuperna för Merkurius och Neptunus utfördes på samma dag i den nämnda ordningen. Respondenten blev nöjd med bägge makeuper, speciellt Merkurius, trots att en del detaljer i makeuperna inte hann utföras.

Utmaningen i genomförandet var att planeringarna de facto var tvådimensionella och att ett riktigt ansikte aldrig är det. Det gjorde att element som såg fina ut på papper inte nödvändigtvis lyckades bra då makeupen lades. Att planera hela makeuper var något nytt för mig och jag kunde konstatera att placeringen av olika linjer kan inverka mer än man trott då man jobbar på en tredimensionell grund. Detta är ju inte konstigt, men det var något jag inte tänkt på innan testsminkningarna.

Respondenten är i stora drag nöjd med makeuperna men tycker olika mycket om slutresultaten. I sin helhet är respondenten nöjd med de slutliga makeupbilderna men respondentens egna förväntningar av resultaten var höga och som perfektionist är det lätt att fokusera för mycket på de delar man inte blivit nöjd med. Respondenten vill ändå ta fasta på resultatets nivå, med tanke på att respondenten ständigt varit stressad och haft en svajande självbild under processen. Ser man på arbetet ur den vinklingen har respondenten all anledning att vara nöjd. Sambandet med syftet och resultatet är enligt respondenten tydligt. Forskningsfrågorna besvaras i sammanfattningen. I bilderna kan man se hur respondenten använt planeterna som inspiration för de kreativa makeuperna och makeupernas form och utförande visar på det artistiska.

Att jobba med en modell och fotograf var för mig ett bra val. Mina samarbetspartners hade inte deltagit i projekt som detta förut vilket innebar att även de fick ny erfarenhet. Att vara den som leder projekt är inte en naturlig position för mig så inom den biten har jag fått lära mig vad jag i en sådan situation bör tänka på. Efter att jag sett de slutliga bilderna förstod jag själv också tydligare vad jag själv hade önskat av bilderna och vilka delar jag i ett liknande projekt skulle behöva tänka mer på för att förmedla den idé jag har. En ännu tydligare planering och tydlig struktur i schemat skulle ha gjort arbetet mer smidigt att jobba med och som tidsoptimist är det personligen viktigt att lägga den lärdomen bakom örat. Att i det praktiska utförandet också hålla sig samlad och lugn är viktigt då man inte nödvändigtvis kan förberedas på eventuella misstag.

Genomförandet av ett arbete från idé till bild innebär att det är en hel del att tänka på när allt som ska planeras och genomföras hänger på en person. Därtill kommer kommunikationen med fotograf, modell och andra locationanvändare. Detta innebär att det är många bollar i luften samtidigt och det blir svårt att prestera väl inom alla områden. Det respondenten noterat under arbetets gång var att hon i stylingsskedet behövde känna sig väl förberedd för att prestera målmedvetet och bevara en god självbild.

8 Diskussion

Att utföra detta arbete har varit lärorikt både till den skriftliga och praktiska delen. Att läsa in mig på ämnet har varit viktigt för att kunna skapa de kreativa makeupperna. Med dessa fakta och mina idéer planerades sedan makeuper som utfördes på modell. Det som resultatet uppvisar stämmer överens med arbetets syfte.

Att hitta faktorer att inspireras av har i sig inte varit svårt i arbetet, utmaningen har kommit senare då det man hittat och vill ta fasta på ska framkomma i makeupperna. Ett arbete som detta har krävt att jag verkligen aktivt behövt hitta lösningarna på hur jag ska lägga upp makeupperna och stundvis har jag tänkt att det hade varit enklare att utföra ett arbete med återskapade makeuper. Att jag själv skapat designen har också lagt press på att få ett lyckat resultat, och genom detta satte jag en rätt hög personlig ribba. Jag tror dock att just detta givit mig den lärdom jag erhållit genom att utföra detta arbete. Under arbetes gång har jag också kunnat konstatera att delar i utförandet som jag ursprungligen trott att kommer gå smidigt inte alls gjorde det och tvärtom.

Makeupperna jag skapat visar också att makeup kan användas på ett kreativt sätt och kan ses som konst, vilket visar på ännu en vinkling av skönhetsbranschen. Att göra dessa makeuper har i efterhand också givit mig inspiration att återuppta upp mitt gamla intresse av att i min egen makeup plocka in mer personlighet. Detta är ett intresse och en uttrycksform som på senare tid har lagts på hyllan för mig personligen. Därför känns den återfunna inspirationen som en personlig vinst för mig.

Jag ser att estenomer, branschmänniskor och övriga intresserade kan inspireras av makeupbilderna. Inom området kan flertal olika arbeten inspirerade av rymden göras, men också själva tanken att inspireras till att göra ett annorlunda arbete kan fås av arbetet. Till exempel kunde man välja att göra hela stylingar baserat på motordrivna fordon. Detta för att plocka in element som generellt sett inte kopplas ihop med branschen. Att skapa makeuper eller stylingar med en huvudfärg kunde också göras, i ett sådant arbete kunde

man låta olika ytstrukturer stå för variationen. Det är verkligen bara inlevelsen som lägger gränserna för kreativa arbeten. Dessa sorters arbete skulle kunna betona den konstnärliga och kreativa sidan av branschen mer. Mitt arbete ser jag också kunde hjälpa bidra till detta.

Som utvecklingsförslag skulle man kunna skraddarsy makeupen i form och färgval för extra fina bilder. Man kunde välja nyanser som passar modellens pigment. Att se över metoderna skulle också kunna förbättra arbetet och i stället för klassiska porträttbilder hade kunnat välja mer levande bildkomponeringar. Om jag gjorde om detta arbete skulle jag nyttja informationen i färgavsnittet på ett mer ingående vis, därtill skulle jag reservera mer tid till det aktiva skrivandet och mer tid till planeringarna så man kunde få en högre standard på makeuperna, eftersom det sist och slutligen är dem som för egen del varit viktigast för mig att lyckas med.

Som förslag för vidare forskning kunde man studera hur man går till väga i skapandet av estetiska makeupbilder. Man kunde också utveckla idén med planeterna så att man gjorde kompletta stylingar med hår, makeup, kläder och accessoarer. En annan idé skulle vara att inspireras av ett urval av gasjättarnas månar då det finns många olikheter dem emellan. Man kunde också fortsätta på denna studie genom att göra makeuper utifrån de planeterna som här inte tangerats.

Att läsa in mig om rymden och planeterna har breddat min egen förståelse om vår hemplanet Jorden och var vi egentligen befinner oss. Än en gång har jag då slagits av tanken att vi borde värna om varandra, livet här och vår hemplanet bättre. Liksom planeterna en gång setts som stjärnor kunde också vi där vi vandrar, försöka lysa upp tillvaron för varandra. För vad vore inte bättre än en värld där vårt bemötande alltid genomsyrades av vänliga gester och godhet.

Källförteckning

Academy of Freelance Makeup. (2013). *Makeup is art: Professional Techniques for Creating Original Looks*. London: Carlton Books Ltd.

Ang, T. (2005). *Fotografi: allt du behöver veta*. Stockholm: Damm Förlag AB

Ashton, A., Lundy, M., Martineau, J. & Sutton, D. (2010). *QUADRIVIUM: The Four Classical Liberal Arts of Number, Geometry, Music & Cosmology*. Glastonbury: Wooden Books Ltd.

Aspers, P., Fuehrer, P. & Sverrisson, Á. (2004). *Bild och samhälle: Visuell analys som vetenskaplig metod*. Lund: Studentlitteratur

Bussman, F. & Utriainen, L. (2014) *Movie Magic: En praktisk studie om hur man återskapar filmkaraktärer med hjälp av makeup, maskering och styling*. Yrkeshögskolan Novia, Utbildningsprogrammet för Skönhetsbranschen i Vasa.

Carlsson, A. & Koppfeldt, T. (2001). *Bild och retorik i media*. Malmö: Liber AB.

Davis, G. & Hall, M. (2008). *The Makeup Artist Handbook*. Amsterdam: Elsevier Inc.

Delamar, P. (2003). *The Complete Make-up Artist*. Illinois: Northwestern University Press.

Dunford, B. (u.å.). *Saturn – In Depth*. NASA.

<http://solarsystem.nasa.gov/planets/saturn/indepth> (hämtat: 28.2.2017)

Eiseman, L. (2006). *COLOR: messages and meanings – A Pantone color resource*. Gloucester: Hand Books Press.

Ernberg, I. (2012) Scapa Flow?. i: G. Klein red. *Nya tankar om kreativitet och flow*. Stockholm: Brombergs Bokförlag AB.

Fischer, D. (2007). *ASTRONOMICA – Galaxer, Stjärnor, Planeter, Rymdfärder*. St Ives: H.F. Ullman Publishing.

Fors, V. & Bäckström, Å. (2015) *Visuella metoder*. Lund: Studentlitteratur AB.

Hedgecoe, J. (2006). *Stora fotoboken: Enkla tekniker för att ta bättre bilder*. Västerås: ICA Bokförlag.

Holmqvist, J. (2016) *Folktroväsen 2.0: En praktisk studie om skapandet av kvinnliga folktroväsen i ny tolkning som den moderna kvinnan 2016*. Yrkeshögskolan Novia, Utbildningsprogrammet för Skönhetsbranschen i Vasa.

Hughes, D.W. & Stott, C. (2014). *SOLSYSTEMET*. Stockholm: Lind & Co.

Högfeldt, M. (2015). *Makeup*. Stockholm: Bonnier Fakta.

Karlstads Universitet. (2016). *Vågar du vara kreativ?* Forskning.se
<http://www.forskning.se/2016/06/20/vagar-du-vara-kreativ/> (hämtat: 24.4.2017)

Klein, G. (2012). *Nya tankar om kreativitet och flow*. Stockholm: Brombergs Bokförlag AB.

Lakka, J. (2011) *"Beat The Face": En inspirationsbok med makeuper*. Yrkeshögskolan Novia, Utbildningsprogrammet för Skönhetsbranschen i Vasa.

Ljung, S. (2002). *Susanne Ljungs stora bok om skönhet*. Stockholm: Ordupplaget.

Ljungqvist, H. (2001). *Kreativitetens hemlighet*. Bettna: Bokförlaget Bjurner och Bruno AB.

Nordström, Gert Z. (red.). (1996). *Rum Relation Retorik*. Stockholm: Carlsson Bokförlag.

Nordström, N. & Svanfors, A. (2012) *Det var en gång...: En praktisk studie om kreativitet och styling av sagokaraktärer*. Yrkeshögskolan Novia, Utbildningsprogrammet för Skönhetsbranschen i Vasa.

Näsström, B-M. (2005). *Romersk religion*. Lund: Studentlitteratur.

Rihlama, S. (1999) *Colour World*. Tampere: The Finnish Building Centre Ltd.

Rikberg, M. (2014) *Alter Egos of the Four Elements: En kreativ studie om sminkningar av de fyra elementen inspirerade av makeup artisten Alex Box*. Yrkeshögskolan Novia, Utbildningsprogrammet för Skönhetsbranschen i Vasa.

Rådbo, M. (2015). *STJÄRNHIMLEN: Bortom gatlyktor och neonlys*. Stockholm: Fri Tanke Förlag.

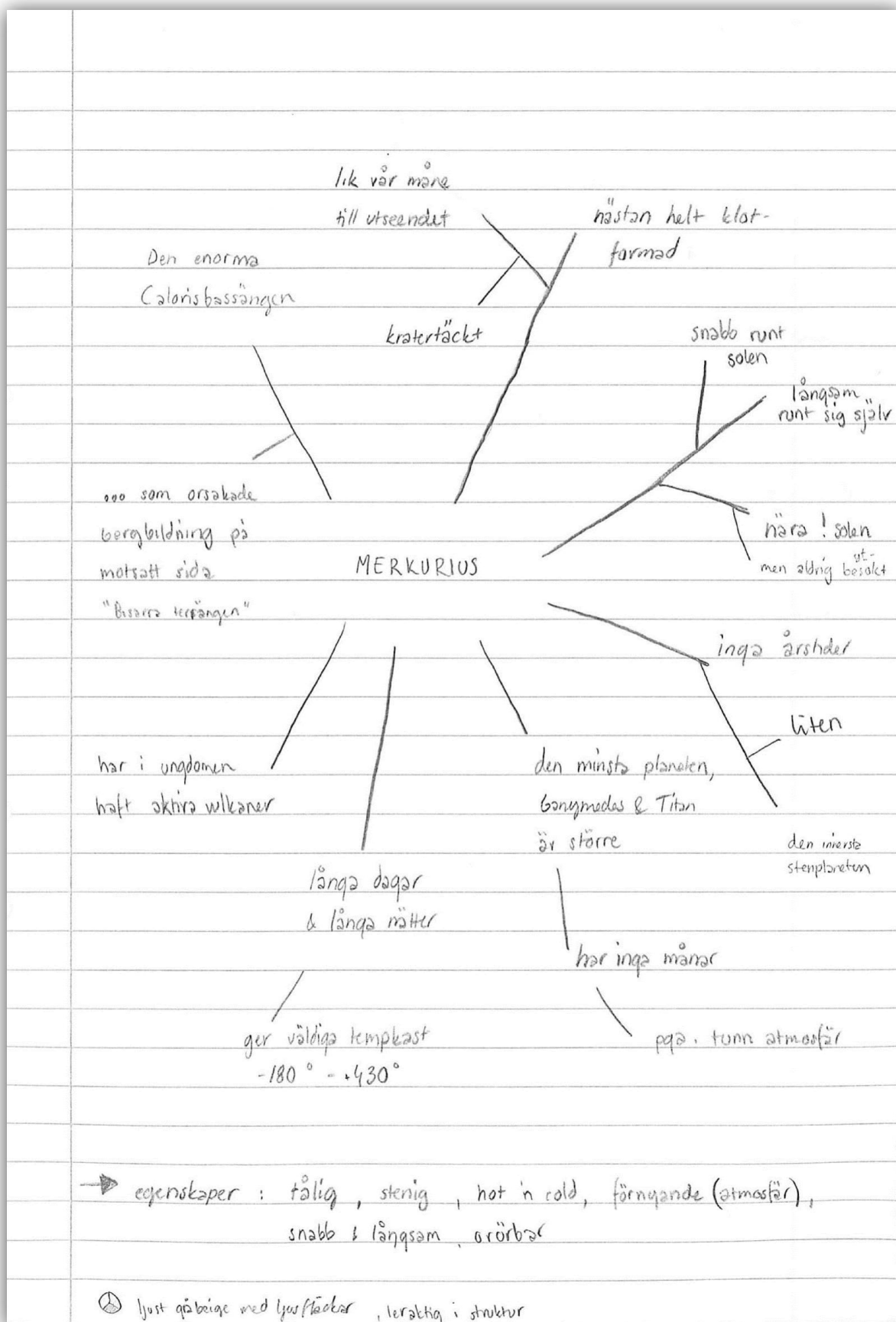
Skoglund, E. (1990). *Lusten att skapa*. Stockholm: Berghs Förlag AB.

Trefil, J. (2012). *SPACE ATLAS: Mapping The Universe And Beyond*. Washington, D.C.: National Geographic.

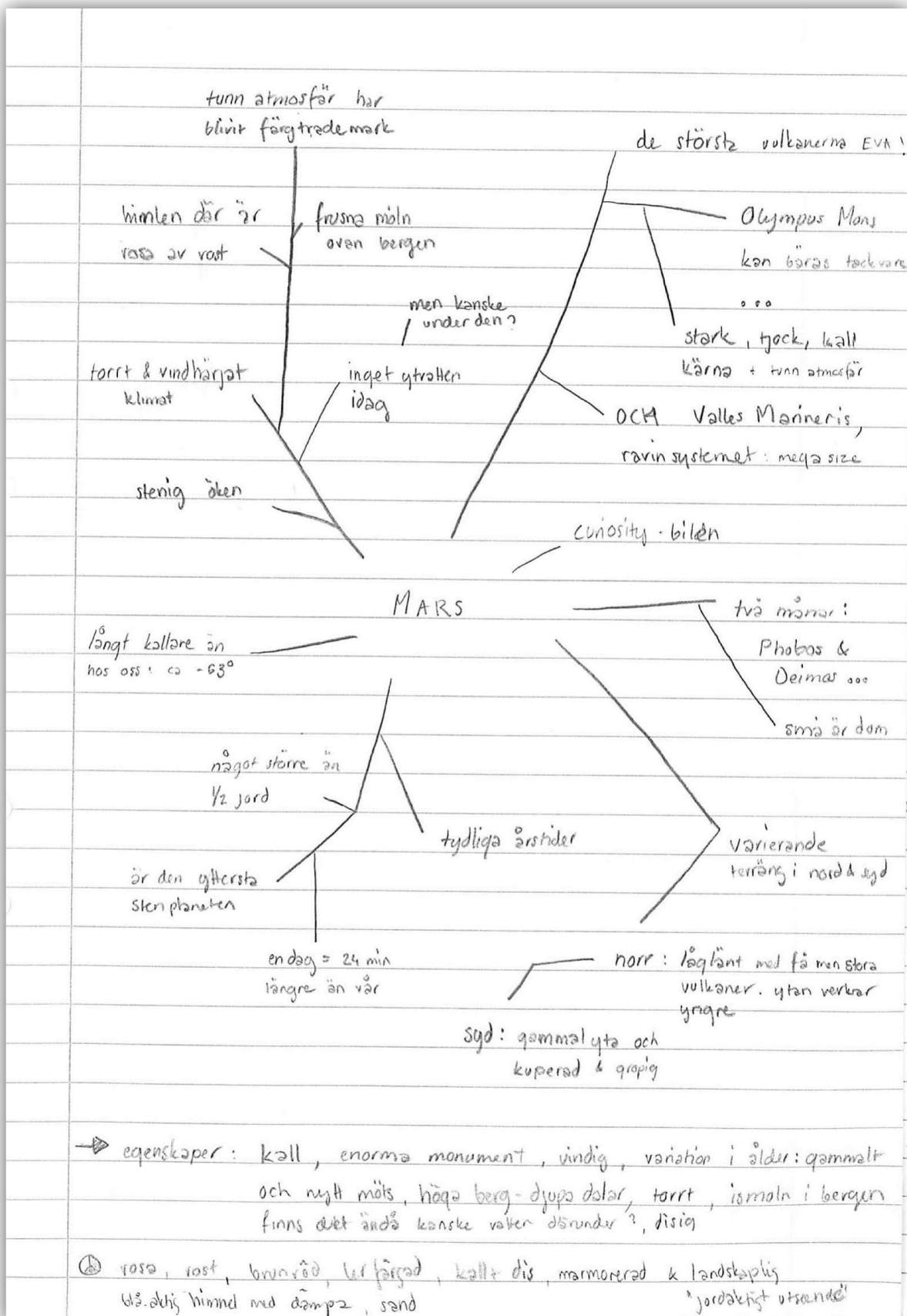
Williams, M. (2016). *Solar System Guide*. Universe Today.
<https://www.universetoday.com/15451/the-solar-system/> (hämtat: 6.4.2017)

Zucker, M. (2010). *Porträttfotografi: Så fångar du personlighet på bild*. Stockholm: Pagina Förlag AB.

Bilaga 1

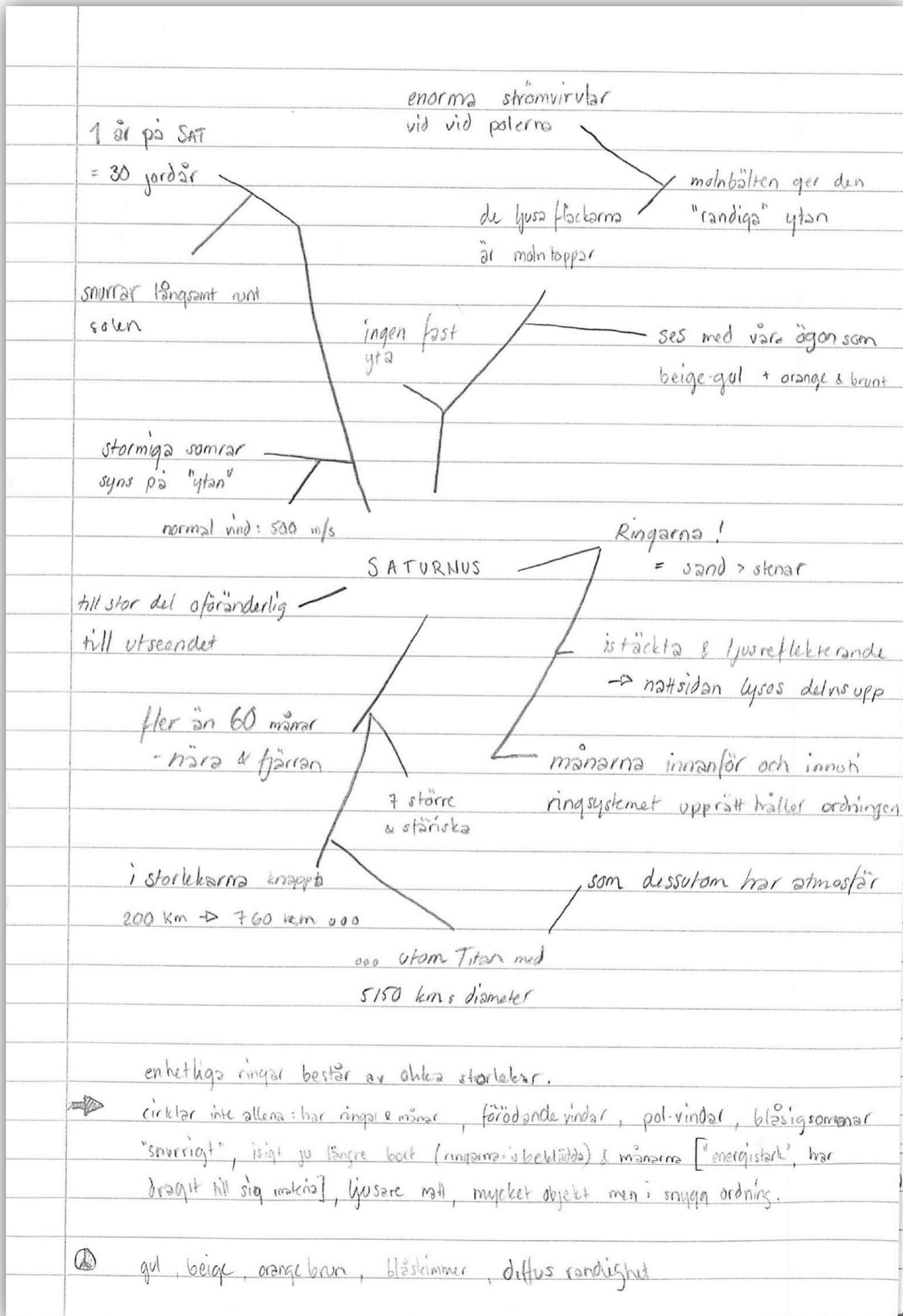

Bilaga 2

Bilaga 3

Bilaga 4

